

Mūzikas spēkā - KOPĀ

„Tagad, kad uz skatuves dziedam, ir grūti savaldīt asaras, jo tieši pašlaik Ukraina tiek ļoti stipri apšaudīta. Tikai pateicoties jūsu atbalstam, mēs turamies un kopā uzvarēsim,” tā grupas *Varakuta* koncertā Kuldīgas kultūras centrā klausītājus uzrunāja ukrainiete Anastasija Vasilenko.

Koncertu atraktīvi vadīja Katrīna Gupalo.

Grupa *Varakuta* koncertā Kuldīgas kultūras centrā. No kreisās: Anastasija Jacenko, Anastasija Vasilenko un Jevgeņija Nasonova.

14. janvārī ar šo uzstāšanos beidzās ukraiņu un latviešu mūziķu koncertu sērija *Roku rokā*. Katrīna Gupalo no Latvijas un dziedātājas A. Vasilenko, Jevgeņija Nasonova un Anastasija Jacenko no Ukrainas dziedāja ukraiņu, latviešu un angļu valodā. Publika klausījās jestrās un pacilājošas, romantiskas un emocionālas romances, tautasdziesmas un citas melodijas. Skanēja arī K. Gupalo dziesma *Dur prom*, Ukrainas atbalstam sarakstītā *Resistance* un citas.

Ar mūzikas spēku viņas vēlas rosināt Latvijas cilvēkus vēl aktīvāk palīdzēt Ukrainai tuvojies uzvarai, iedvesmot drosmīgos aizstāvjus un tos, kuri atrodas šeit. Ieeja bija bez maksas. Apmeklētāji tika aicināti ziedot Kuldīgas novadā nonākušo ukraiņu ģimeņu atbalstam.

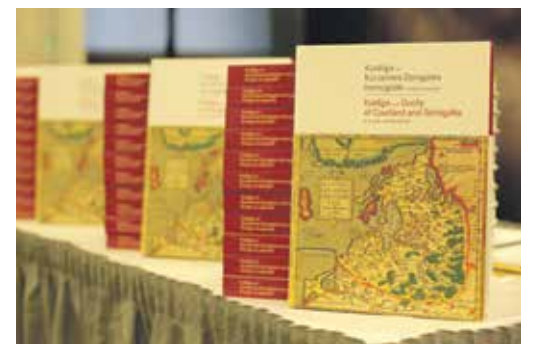
Temperamentīgajām mūziķēm izdevās publiku iekustināt – brīžiem tā dziedāja gan latviešu, gan ukraiņu valodā. Kuldīdznieci Alīdu *Kurzemnieks* pēc koncerta sastapa ar asarām acīs, jo tas ļoti aizkustinājis. Arī viņa noziedoja ģimeņu atbalstam: „Tas bija ļoti skaisti. Atnācu tāpēc, ka man patīk mūzika un dzīvoju līdzī Ukrainai.”

K. Gupalo jutusi, ka gan grupai uz skatuves, gan klausītājiem zālē enerģijas apmaiņa bijusi spēcīga un savīļņojoša: „Šovakar ļoti jutu, ka zālē nav neviena cilvēka, kurš te būtu nokļuvis nejauši.” J. Nasonovai esot ārkārtīgi interesanti iepazīt klausītājus Latvijā, jo te publika ir citādāka: „Es jūtu atbalstu no cilvēkiem. Enerģijas apmaiņa ir ļoti svarīga – tas ir kā kopīgs mākslas darbs.” A. Jacenko piebilst, ka uz ska-

taves grupa kopā ar skatītājiem veido vienu veselumu: „Koncertā sevi izjūtu tik ļoti dzīvu, cik vispār tas iespējams.”

Sērijā *Roku rokā* notikuši trīs koncerti. Novembrī Kuldīgas jauniešu mājā muzicēja apvienība *Shakima trio*: ukraiņu mūziķe Šakima Garunts, ģitāristi Jānis Ruņģis un Ainārs Majors. Decembrī koncertzālē *Klavins Piano* Ziemassvētku dziesmas un ukraiņu saulgriežu mūziku atskaņoja Kuldīgas pianiste Evija Auziņa, Harkivas un Čerņihivas simfoniskā orķestra vijolniece Nina Hanecka un etnomūziķe Darja Leleko, kas spēlēja bandūru. Kopā saziēdoti 1627,11 eiro, no tiem 1235 eiro – grupas *Varakuta* koncertā.

Kristīne Pabērza
Lauras Vilertes foto

Iznācis rakstu krājums *Kuldīga un Kurzemes-Zemgales hercogiste Eiropā un pasaulē*. ➔ 4. lpp.

Kāpēc pansionātā *mirušais vadāts* šurpu turpu? ➔ 3. lpp.

Barikāžu piemiņas laikā izstāde par Zemessardzi un pasākums jauniešiem. ➔ 5. lpp.

Izglītības lappusē: **centralizētie eksāmeni**. Vai būs arī tiešsaistē? ➔ 9. lpp.

„Nodarbi var atrast vienmēr, tikai jāgrib. Dzīve nav garlaicīga, tikai jākustas,” saka padurnieks **Gunārs Grīnbergs**, kurš piedzīvojis arī Černobiļu.

➔ 8. lpp.

Mašīnas, kas **konfiscētas par braukšanu reibumā** virs 1,5 promilēm, nonāk arī Kuldīgā. ➔ 3. lpp.

Smagā mežizstrādes tehnikā atkusnī grants **ceļus pamatīgi bojā**. ➔ 2. lpp.

Piektdien, 20. janvārī:

- Skrundas jubileja.
- Barikāžu laika pārdomas.
- Mūziķe Katrīna Gupalo.
- Kā uzturēt kārtībā suņu laukumu.
- Sākas Truša-Zaķa-Kaķa gads.

REDZĒJUMS

Kompromiss

Daina
Tāfelberga

Tas nu būs nodarīts – līdz 1. februārim arī mūspusē būs tīrs no padomju un nacistisko režīmu slavināšanai paredz Kuldīgas novada domes lēmums pēc Ministru kabineta noteikumiem. Sešas sliktās plāksnes, ko eksperti atraduši Kuldīgā, viņnedēļ no ēku sienām noņemtās.

„Snēpelnieki atraduši kompromisu: to plāksni ņems nost, bet akmens lai paliek. Iekals pagasta ģerboni.”

Baznīcas ielā 14 nams, kura iekšpusē privātā muzejā *Citi laiki* dažādas padomju laiku liecības glabājas, bet zināmu apsvērumu dēļ publikai vairs netiek rādītas, esot drebējis, kad ņemta nost plāksne vācbaltu landesvēra upuriem. Visticamāk, tāpēc, ka sienā tā iebūta kārtīgām padomju laika tapām, bet sen celtā ēka bez kapitālas atjaunošanas pati kļuvusi ļodzīga. Tādējādi drebēšanai nav tieša sakara ne ar landesvēristiem, kuri 1919. gadā pagalmā apšāva lielniekus un citus cilvēkus, ne ar padomju okupāciju pēc Otrā pasaules kara.

Manuprāt, tās plāksnes bija jāaizvāc sen, negaidot valdības rīkojumu. I gailis pakaļ nedziedā-

tu, jo diez vai kāds tās ievēroja, ja neskaita tūristus. Pajautājiet, cik kuldīdznieku kaut ko zina par Taurijas Padomju Sociālistiskās Republikas Tautas komisāru padomes vadoni Jāni Šepti, kuram bija veltīta zīme Baznīcas ielā 10! Ievēroja tikai tad, kad ņēma nost.

Citādi ir ar objektiem, kurus nevar tā vienkārši nostumt gan izmēra, gan vēsturiskās nozīmes dēļ. Tagadējā valdība lika demontēt to, ko agrākā vara ar savu likumu bija pavēlējusi uzlikt. Ar dalītām jūtām snēpelnieki ķērušies klāt paprāvajam akmenim, kas pie pagastmājas pirms pusgadsimta nolikts par padomju varu kritušo piemiņai. Milzīgais iezis ir unikāla liecība no ledāju iešanas Latvijā, vietu plāksnei izkalis visos laikos cienījams novadnieks un kultūras darbinieks, un piemiņas plāksnē iekalti Snēpeles ļaužu, ne Taurijas vai citu vadoņu vārdi. Varbūt ne jau diži padomju režīma sludinātāji viņi bija – vienkārši gadījās ne tajā vietā jeb tajā frontes pusē. Ja vācietis nebūtu nošāvis, sazin – varbūt piedalītos 1991. gada janvāra barikādēs, ko tagad pieminam. Kā Ernesta Birznieka-Upīša *Pelēkā akmens stāstos*: „Daudz šis pelēkais akmens pieredzējis savā sirmajā mūžā. (...) Ilgi viņš, pakalniņā sēdēdams, ir noraudzījies ciema dzīvē. Smalki viņš pazīst katra ciemnieka priekus un bēdas un pārzina viņa tekas.”

Snēpelnieki atraduši kompromisu: to plāksni ņems nost, bet akmens lai paliek. Iekals Snēpeles ģerboni. Likums to īsti nepieļauj, ja grib izpildīt burtiski. Tomēr ceru, ka burta kalpi sapratīs: lai taču tā pelēkā akmens stāsts par ciemnieku dzīvi turpinās.

MANUPRĀT

Māksla jābauda nesteidzīgi

Līdz 26. februārim Kuldīgas Mākslas namā var aplūkot mākslinieka Rituma Ivanova personālizstādi *Vērotāja laiks*. Tajā ir gan ar sienu krāsojamo rullīti radīti, iespaidīgi latviešu mākslinieču portreti, gan zīmēti pašportreti. Katram cita noskaņa, jo, kā saka pats autors, arī viņš mēdz būt dažāds. Esmu pārliecināta, ka uz šo izstādi aiziešu vēlreiz, lai darbus aplūkotu vērīgāk. Atklāšanas burzmā nav iespējams mākslu piedzīvot pa īstam. R. Ivanova darbiem nemaz nevar tā vienkārši paskriet garām. Turklāt, nostājoties pretim kādai no lielajām gleznām, gribas ieskatīties dziļāk, jo ikvienā portretā, manuprāt, atblāzmojas arī atainotās personības būtība. Katras izstādes apmeklējums var būt īpašs, ja vien ļaujaties to piedzīvot. Reiz pēc liela skrējiena Rīgā ļāvu sev nesteidzīgi un pamatīgi izbaudīt Purvīša gleznas Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā. Tas bija pasakaini! Sen nebiju ko tādu piedzīvojuši. Arī uz R. Ivanova izstādi ir vērts aiziet! Atliek vien atrast laiku un ļaut sev nesteidzīgi pabūt ar mākslu. Kā saka autors: „Atnākot šeit, cilvēkam vajadzētu atļauties uzdrošināties drusku pakavēties un nostādīt sevi pretim mākslas darbam, un tas ir pretstatā mūsdienu straujajam laikam.”

Kristīne Pabērza

TRĪS PAR VIENU

Ja mežizstrāde notiek atkusnī, kad grants ceļi ir slapji un mīksti, smagā tehnika var tos pamatīgi sabojāt. Vai ar šādu problēmu esat saskārušies, un kā rīkotos?

SĀPĪGS JAUTĀJUMS

1. Mārcis Brantevics, Turlavas pagasta pārvaldes vadītājs:

– Mums tāpat kā citiem šāda problēma ir. Kā varam, tā cīnāmies. Ir uzņēmumi, kuri pagasta pārvaldi informē, ka mežizstrāde un kokmateriālu izvešana notiks. Tad noslēdzam vienošanos, zinām, kad un kur tas notiks, varam sekot līdzi. Ja kaut kas sabojāts, viņiem jāsalabo. Taču ir tādi cirtēji, kuri grib izdarīt pa kluso, pagasta pārvaldi ignorējot. Tad mums grūti atrast, no kā atbildību prasīt, ja ceļš sabojāts. Taču citreiz tos, kas kokmateriālu izvešanu nav saskaņojuši, pieķeram.

Mežizstrāde pieaug tad, kad ceļas kokmateriālu cena. Rudenī, kad sākās apkures sezona, bija cenas pieaugums un zāgēts tika

intensīvāk. Ja ceļi ir normāli izbraucami, piemēram, kad zeme sasalusi, tad jau viss kārtībā. Taču atkusnī kā tagad vest nedrīkst – jānogaida. Ir jāsaprot, ka ceļam tā ir liela slodze, bet bieži ar smago tehniku visu izved vienas nakts laikā. Tas ir sāpīgs jautājums. Citiem tas ir darbs, bizness, bet nedrīkst būt tā, ka pārējiem jācieš. Par ceļiem jā rūpējas. Turlavā vairākiem grants segums atjaunots, un plānojam atjaunot vēl vienu ceļu. Būtu žēl, ja tos, ko salabojam, kāds, kurš neievēro noteikumus, vienkārši sagandē. Nevaram pieļaut, ka atbrauc, kokus nocērt, ceļus sabojā, pazūd un mums ar to jāsadzīvo. Jāpanāk, lai pēc tam būtu izbraucami.

PAŠIEM PĒC TAM JĀLABO

2. Normunds Fetters-Fekters, Padures SIA *Upeskalni AB* vadītājs:

– Mūsu uzņēmums ceļu uzturēšanā strādā Padures, Pelču un Rumbas pagastā. Ir bijis gadījums, kad notika liela kokmateriālu izvešana pa Pelču ceļu un brauca daudzas smagās mašīnas. Ceļš bija diezgan baiss, taču pēc tam vedēji paši salaboja. Tādi gadījumi,

kad kokmateriālu vedēji būtu brauktuvi sabojājuši un tā arī pametuši, mūsu praksē nav bijis. Es uzskatu, ka viņiem savs darbs jā dara tāpat kā man. Jāsaprot: ja koki nozāgēti, tie arī jāizved. Jautājums ir tikai par to, vai pēc tam atjauno ceļu un izdara visu, kas vajadzīgs. Mana pieredze rāda, ka lielākoties izdara.

GAIDA SALA ATGRIEŠANOS

3. Mārtiņš Ramoliņš, SIA *Stiga RM transports* valdes loceklis:

– Nepastāvīgo laika apstākļu ietekmē nu jau arī ziemā nākas saskarties ar vairākiem atkušņiem, kas ceļus padara slapjus un mīkstus. Uzņēmums savas rīcības sekas maksimāli izvērtē, tāpēc, lai ceļus nebojātu, mežizstrāde un koku transportēšana no liela daudzuma cīsmām un krautuvēm Kurzemē un Zemgalē ir pārtraukta. Tehnika tiek pārvietota, daļai jauni darba uzdevumi netiks

izsniegti, būs dīkstāve, un bez zaudējumiem neiztikt. Vidzemē un Latgalē situācija nav tik dramatiska. Īstermiņa risinājumi ir tie, ko lieto *Latvijas Valsts ceļi* un pašvaldības, – izvērtējot stāvokli, uz daļas no ceļu tīkla uzliekot masu ierobežojošās zīmes līdz brīdim, kad tie ir atkal ekspluatējami: sasaluši, nožuvuši. Tagad atliek tikai viens – gaidīt sala atgriešanos.

Līga Gabrāne

FOTOKOMENTĀRS

Aizsniegt skursteņslauķa pogu un tai pieskarties – tad būs laime. Bet te veseli divi!

Lailas Liepiņas teksts un foto

Kuldīgā, 1905. gada ielā 19,
LV-3301

Metiens – 2438.

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.
Žurnālisti: Inta Jansone – 63350568, inta.jansone@kurzemnieks.lv;
Daina Tāfelberga – 63350563, daina.tafelberga@kurzemnieks.lv;
Amanda Gustovska – amanda.gustovska@kurzemnieks.lv;
Kristīne Pabērza – kristine.paberza@kurzemnieks.lv.
Līga Gabrāne – 63350568, liga.gabrane@kurzemnieks.lv.

Literārā redaktore Dina Poriņa – 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv.

Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv,

Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. nr. 1400. Iznāk otrdienās un piektdienās.

Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta.

Iespiests SIA Poligrāfijas grupa „Mūkusalā” Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Konfiscētās mašīnas nonāk arī Kuldīgā

Vendija Pikše-Kučma, Nodrošinājuma valsts aģentūras sabiedrisko attiecību speciāliste

Saistībā ar nesen pieņemto likuma grozījumu, ka par auto vadīšanu reibumā virs 1,5 promilēm tas tiek konfiscēts, Nodrošinājuma

valsts aģentūra kopā ar Valsts policiju jebkurā diennakts laikā visā valstī automašīnas evakuē un nogādā stāvlaukumā. No brīža, kad no policijas saņemam ziņu, evakuatoram notikuma vietā jāierodas četru stundu laikā un auto jānogādā aģentūras tuvākajā stāvlaukumā.

Aģentūrai ir pieci laukumi: Kuldīgā, Ludzā, Valmierā, Madonā un Rīgā. Tos savām funkcijām izmantojam jau sen, piemēram, administratīvajos procesos un kriminālprocesos iesaistītajiem automobiļiem, sankciju vajadzībām utt., tagad arī konfiscētā transporta uzglabāšanai. Pašlaik tajos atrodas ap 600 automašīnu un varam uzņemt vēl aptuveni 240. Ja vietas aizpildīsies, nāksies meklēt papildu teritoriju.

Nodrošinājuma valsts aģentūra nepieņem lēmumu par konfiskāciju vai auto atdošanu īpašniekam. To kopā ar Valsts policiju dara prokuratūra, savukārt, ja pieņemts lēmums par konfiskāciju, izsoli rīko Valsts ieņēmumu dienests (VID).

Tā mājaslapā var apskatīt automašīnas, kas izliktas izsolē (sadaļā *Rīcība ar valstij piekritīgo mantu*).

Ja auto netiek konfiscēts un ir nolemts īpašniekam to atdot, mūsu darbinieki to izsniedz darbdienās, saņemot iesniegumu. Taču, ja auto tiek konfiscēts, aģentūras stāvlaukumā tas pavada aptuveni pusotru mēnesi un tālāk nonāk pie cilvēka, kas to iegādājies VID izsolē.

Mūsu laukumos atrodas 24 automašīnas, kam jau ir prokurora priekšraksts par sodu un kas dosies uz izsoli. Kopš 25. novembra, kad grozījumi Krimināllikumā stājās spēkā, glabāšanā esam pieņēmuši 165 kriminālprocesos izņemtus transportlīdzekļus, bet visi nav par braukšanu reibumā. Precīzāku informāciju, vai auto tiks konfiscēts vai atdots īpašniekam, nevaram sniegt, jo neesam saņēmuši nolēmumu krimināllietā. Ja procesa virzītājs (prokuratūra vai tiesa) lems par konfiskāciju, tad lēmuma izpilde tiks nodota VID un auto līdz tās pabeigšanai atradīsies aģentūras stāvlaukumā.

LASĪTĀJS VAICĀ

Kāda ir maksa par aprūpi?

Lasītājs interesējas, cik par uzturēšanos pansionātā maksā pats klients. „Un vai iespējami citi varianti, piemēram, ka par pansionātu maksā tikai pašvaldība?”

Komentē Kuldīgas novada sociālā dienesta direktore Sarmīte Segliņa: „Atbilstoši normatīvajiem aktiem par ilgstošas sociālās aprūpes un rehabilitācijas iestādes pakalpojumiem katru mēnesi cilvēks maksā 85% no saviem ienākumiem, bet viņa apgādnieki pēc mājāsaimniecības ienākumu izvērtēšanas maksā to starpību, ko iemītneka

iemaksa nesiedz.”

Pēc Kuldīgas novada saistošajiem noteikumiem tiesības uz pašvaldības finansētu pakalpojumu ir tādām cilvēkam:

- kuram nav likumisku apgādnieku vai arī apgādnieks ir cilvēks ar invaliditāti, tāds, kurš sasniedzis pensijas vecumu, trūcīga vai maznodrošināta persona;

- kurš pats vai kura apgādnieki (pēc sociālā darbinieka izvērtējuma un normatīvajiem aktiem) nespēj par to samaksāt vai nodrošināt pamatva-

jadzības un aprūpēt;

- kurš nav noslēdzis uztura līgumu; - kurš (pēc normatīvajiem aktiem) nespēj par pakalpojumu samaksāt pilnībā.

Aprūpes iestāžu mājaslapās norādīta šāda informācija: maksa par uzturēšanos centrā *Venta* ir 21,95 eiro dienā, Kuldīgas slimnīcas aprūpes nodaļā – 800 eiro mēnesī, bet Skrudnā un Valtaikos – 748 eiro mēnesī.

Inta Jansone

LASĪTĀJS SAŠUTIS

Aizgājēja dārgais brauciens

Ar Kurzemnieku sazinājās Mārtiņš Ozoliņš no Liepājas, lai dalītos nepatīkamajā pārdzīvojumā par to, kas noticis ar sievas brāli Jāni Lagzdiņu, kurš mūžībā aizgājis Latvijas Sarkanā Krusta sociālās aprūpes un rehabilitācijas centrā *Venta*.

M.Ozoliņa stāsts: „Sievass brālis nomira 30. decembra vakarā, to mums pa telefonu paziņoja pansionāta darbiniece. Viņa arī mierināja, lai neuztraucamies, – viņi ar visu tiks galā. Kad atbrauksim no Liepājas šurp pirmdien, būšot nokārtota miršanas apliecība. Tā arī darījām. Taču apliecības nebija. Tad teicām, ka visu darīsim paši. Prasīju, kur mirušais. Atbilde: „Talsos.” Mums bija šoks! Prasījām, kāpēc. Viņiem esot tāda kārtība, jo līgums

noslēgts ar Talsu firmu. Bet kāpēc to neizskaidroja uzreiz? Nebūtu mums šī nepatīkamā pārsteiguma.

Bēru sagatavošanu pasūtījām Kuldīgas apbedīšanas birojam. No pansionāta saņēmām rēķinu: par mirušā aizvešanu uz Talsiem – 130 eiro, par atvešanu – 90 eiro, cenā iekļauta arī maksa par uzglabāšanu. Aizgājējam iznāca dārgs brauciens pa dzimtajām ārēm.”

Par šo situāciju jautājām centra *Venta* vadītājai Marinai Raksai, un viņa skaidro: „2019. gada 29. novembrī līgums par ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumu noslēgts tikai starp biedrības *Latvijas Sarkanais Krusts* (LSK) Kurzemes komiteju, Kuldīgas novada sociālo dienestu un klientu. Līgumā

klienta piederīgie netika norādīti. Dokumentā bija iekļauts punkts, kas nosaka rīcību klienta nāves gadījumā. To arī izpildījām. Līguma parakstīšanas brīdī slēdzējiem pretenziju nebija.”

Kurzemnieks lūdza sniegt plašāku komentāru un no LSK Kurzemes komitejas saņēma vēstuli: „Rīkojāmie atbilstoši līgumā noteiktajam un normatīvajiem aktiem. Kurzemes komiteja nav nosūtījusi rēķinu par klienta mirstīgo atlieku pārvadāšanu un uzglabāšanu vai citām darbībām, kā arī no piederīgā nav saņēmusi nevienu maksājumu. Atvainojamies par neērtībām un pārpratumiem, kā arī izsakām visdziļāko līdzjūtību klienta piederīgajiem.”

Inta Jansone

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Cik laika dienā pavadāt internetā? Kas ir pēdējais, ko meklējat interneta pārlūkā Google?

Sofija Vitomska, pensionāre:

– Man interneta nav. Ziņas skatos televīzijā – kanālos TV24, LTV1 un LTV7. Tur skatos pāris seriālu, viens no iecienītākajiem ir *Milas viesulis*. Ziņas paklausos LTV1. Klausos arī laika prognozes.

Ināra Iesalniece, pensionāre:

– Pavadu daudz laika. Izmantoju tādas mājaslapas kā *Delfi*, *LSM*, *Jauns.lv*. No sociālajiem tīkliem man ir feisbuku un vatsaps. Vēl apskatu e-pastu. Internetā neiepērkos, un no krāpniekiem bail nav – neesmu tik turīga, lai kāds gribētu manus kontus uzlauzt. Pēdējais, ko meklēju gūglē, bija rakstnieks Jurgis Liepnieks, jo vakar biju uz tikšanos ar viņu Kuldīgas bibliotēkā un, pirms devos, gribēju uzzināt viņa pieredzi un citu atsauksmes par pēdējo romānu.

Sarmīte Eida, strādā farmācijas uzņēmumā:

– Konkrēti pateikt nemāku, bet noteikti daudz. Izmantoju vatsapu. Feisbukā neesmu. Pēdējo reizi gūglē meklēju kādas viesnīcas mājaslapu. Arī ziņas lasu, pārsvarā portālos *Delfi* un *Jauns.lv*. Lasu vakarā – tad internetu lietoju vairāk, jo pa dienu strādāju un internetā nesēžu. Šad tad zināmās mājaslapās arī iepērkos, bet vairāk tad, kad meklēju kādam dāvanu vai kad meita pasūtījusi apģērbu no saviem interneta veikaliem un iesaka man. No datu izkrāpšanas nebaidos, bet zinu, ka krāpnieki ir. Nezināmas mājaslapas neapmekleju un neuzķeros uz aizdomīgām ziņām un vēstulēm, ka it kā esmu laimējusi naudas summu.

Dina Kikuča, strādā farmācijas uzņēmumā:

– Diezgan daudz. Man ir standarta sociālie tīkli, kas ir lielākajai daļai: feisbuku, vatsaps. Ziņas lasu portālos *Tvnet* un *LSM*. Feisbuku vairāk izmantoju darba lietām – tur smeļos idejas. Iepirkties internetā man īsti nepatīk – gribu preces redzēt un sataustīt. Man mājās ir IT speciālists, tāpēc no kontu uzlaušanas nebaidos. Esmu informēta un no visām šīm lietām pasargāta.

Dainis Pārvainītis, traktorists:

– Man internets telefonā ir pieslēgts visu laiku, izmantoju mobilos datus. Esmu lejupielādējis visādas aplikācijas. No sociālajiem tīkliem izmantoju feisbuku, instagramu un tiktoku. Tiktoks man patīk, jo, kamēr kurinu katlumāju, varu smelties jaunas idejas, kā, ko uztaisīt no koka un metāla. Šad tad tur parāda ko no elektronikas, piemēram, kā kādus vadus savienot. Ziņas arī palasu, bet tās vairāk skatos vakarā televīzijā. Gūglē pēdējo reizi meklēju traktoru veikala tālrūni. Iepircies gan nekad internetā neesmu. No krāpniekiem nebaidos – manos kontos viņi neko neatrastu.

Edgars Gutāns, ekskavatora vadītājs:

– Internetā sēžu vairāk, jo man darba sezona beigusies, ir vairāk brīvā laika. Lietoju feisbuku, vatsapu un ziņu portālus. Katru dienu paskatos sporta ziņas, aktuālos notikumus Ukrainā. Iepērkos vienā interneta veikalā, un nekādu problēmu nav bijis. Ja iepērkas zināmās vietnēs, tādu nevajadzētu būt. Gūglē pēdējo reizi meklēju tiesu izpildītāju.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Gaidām arī jūsu ziņu! To izdarīt ir vienkārši – portāla www.kurzemnieks.lv labajā stūrī jāuzspiež uz ikonas *lesniegt ziņu*.

Dāvina gleznu un grāmatas

Kuldīgas bibliotēka saņēmusi divus ziedojumus, un tos pieņemt piekrita deputāti sociālo, izglītības un kultūras lietu komitejā.

Māksliniece Laimdota Junkara dāvā kuldīdznieka Žaņa

Bulava gleznu *Alekšupīte*, kuras vērtība ir 500 eiro, bet etniskās kultūras centrs *Suiti* – desmit grāmatas *Suitu novada mantojums. Suit pierkstaiņ un dūraiņ* par 400 eiro.

Inta Jansone

Stipendija ģimenes ārstiem

Kuldīgas novada pašvaldība no 27. janvāra līdz 28. februārim izsludinās pieteikšanos stipendijai ģimenes ārstiem rezidentiem.

Tika izveidota komisija, kurā darbosies domes priekšsēdes vietnieki Artis Roberts un Nelīja Kleinberga, izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga un izglītības pārvaldes vadītāja Santa Dubure. Plānots, ka rezultāti tiks paziņoti 30. martā.

„Pagājušā gada rudenī bija izsludināts konkurss medicīnas specialitātēm. Tagad saasinājies jautājums par ģimenes ārstiem, tāpēc ir priekšlikums to izziņot atkārtoti un tieši ģimenes ārstiem,” deputātiem sacīja S. Dubure. Gada sākumā novadā reģistrētas 16 ģimenes ārstu

prakses, un tas ir par trim mazāk nekā pērn, liecina Nacionālā veselības dienesta Kurzemes nodaļas informācija. Divi ģimenes ārsti Skrundā un Alsungā darbu pārtraukuši, jo devušies pensijā. Viens ārsts aizgājis mūžībā. No 16 ārstiem trīs ir vecumā no 30 līdz 45 gadiem, seši – virs 50 gadiem, bet pusei ir vairāk nekā 60.

Jau rakstījām, ka stipendiju programmā pašvaldībai izdevās atrast divas topošās ģimenes ārstes: Rīgas Stradiņa universitātes 2. studiju gada rezidenti Daci Sudrabu un Latvijas Universitātes 2. studiju gada rezidenti Lindu Ikaunieci. Rudenī abas šeit tiks gaidītas praksē.

Inta Jansone

Tehnikas ielas sākumā slēdz satiksmi

No šodienas Kuldīgā saistībā ar būvdarbiem slēgta satiksme Tehnikas ielas sākumposmā no Virkas ielas puses.

Lapegļu, Virkas, Tehnikas, Īsās un Akmeņu ielas pārbūves dēļ tā būs vismaz mēnesi, jo tur tiks ierīkotas pazemes komunikācijas. Slēgto posmu var apbraukt pa Gāzes ielu. Iedzīvotājiem jāņem vērā ceļa zīmes.

Pilsētā notiek apjomīga piecu ielu pārbūve gandrīz 2 km garumā. Tajās taps jauns apgaismojums, brauktuvēs tiks ieklāts betona bruģakmens, izbūvēta lietusūdens kanalizācija, būs

uzlabotas nobrauktuves. Tiks pārbūvēts arī ūdensvads un sadzīves kanalizācija, tostarp kanalizācija būs tajos posmos, kur iepriekš tās nebija (šo darbu daļu segs SIA *Kuldīgas ūdens*). Vēl iecerēti gājēju un velosipēdistu celiņi un labiekārtotas atpūtas vietas, informē pašvaldības pārstāve Ilze Meirupska-Eglīte.

Ja ir jautājumi, ar būvuzņēmēja *ReRe vide* pilnvaroto personu Edgaru Štālu var sazināties pa tālr. 26665698.

Jana Sūrums

Izdod grāmatu par Kuldīgas un hercogistes vēsturi

„No sirds priecājos, ka Kurzemes un Zemgales hercogistes vēsture ir saistoša tik kuplam cilvēku pulkam,” rakstu krājuma atvēršanā teica Kuldīgas novada muzeja krājuma un pētniecības nodaļas vadītāja Inna Rozentāle (no labās). Pa kreisi – pašvaldības vecpilsētas pārvaldības speciāliste un projekta vadītāja Sintija Vītolīņa.

„Šis krājums ir viens solis garajā pētniecības ceļā, ko esam gājuši kopā. Bet pētniecība nekad nebeidzas,” tā rakstu krājuma *Kuldīga un Kurzemes-Zemgales hercogiste Eiropā un pasaulē atvēršanā Mākslas namā sacīja vēstures doktore Mārīte Jakovļeva.*

„Tas, cik daudz spēsim paveikt, atkarīgs tikai no pašiem: vai vēlamies, vai ir spējas un iespējas, vai ir vēstures materiāli,” uzsver pētniece. Grāmatu izdevis Kuldīgas novada muzejs sadarbībā ar pašvaldību.

Rakstu krājumā atspoguļoti starptautiskajā konferencē *Kurzemes un Zemgales hercogistes laiks – unikāls periods pasaules vēsturē* prezentēto 16 zinātnieku pētījumu rezultāti. Konference rīkota un grāmata izdota tāpēc, lai veicinātu Kurzemes un Zemgales hercogistes un 16.–18. gadsimta

Kuldīgas vēstures izpēti. „Varēs uzzināt par hercogistes kultūru, politisko vēsturi un citām tēmām. Viena nodaļa veltīta hercogistes mantojumam Kurzemē un Kuldīgā, jo viens no uzdevumiem ir veicināt pilsētas virzīšanos uz UNESCO pasaules mantojuma sarakstu,” norāda muzeja krājuma un pētniecības nodaļas vadītāja, rakstu krājuma veidotāja Inna Rozentāle. Īpaša vieta atvēlēta Kuldīgas pils un pilsētas vēsturei, kā arī hercogistes liecībām, kuras pilsētvide joprojām glabā.

Viena no recenzentēm, Latvijas Nacionālās bibliotēkas Letonikas un Baltijas centra vadītāja Kristīne Zaļuma uzskata, ka izdarīts milzīgs darbs: „Pamatu pamatos ir cilvēki – gan tie, kuri dzīvojuši pagātnē, gan tie, kuri spēj paveikt šādu darbu. Ticiet man: sadarboties ar 16 autoriem – tas ir kosmos! Tā ir misija, un rezultāts ir

izcils.” Viņa atgādināja, ka tieši grāmatas atvēršanas svētkos aprit 223 gadi, kopš hercogs Pēteris Bīrons aizmidzis mūža miegā.

Kuldīgas novada muzeja vadītājs Eduards Dambergs stāsta, ka Kurzemes un Zemgales hercogiste, īpaši Kuldīga, pētniekiem diezgan maz, tādēļ rakstu krājums ir zināšanām būtisks papildinājums. „Kuldīgas vēsturi hercogistes laikā būs interesanti izziņāt gan tiem, kuriem ir padziļināta interese, gan tiem, kuri vecpilsētā uzauguši ar stāstiem par hercogu laiku.” Muzejs domā par jauniem projektiem, kas saistīti ar Kuldīgas pili. Ir iecere rakstu krājumus veidot arī citām tēmām.

No 1. februāra krājumam Kuldīgā varēs nopirkt *Zvaigznes ABC* grāmatu namā.

**Kristīne Pabērza
Jēkaba Aleksandra
Krūmiņa foto**

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Sieviete guļ asinīs, dēls sit māti, aizdomas par laupītājiem

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieka pienākumu izpildītāja Ineta Meiere.

9. janvāris. Kārtējais zvans no Piltenes ielas, kur kādam iemītniekam atkal traucē trokšņi kaimiņos. Esam braukuši daudzkārt, bet vienmēr tur bijis klusu. Pēcpusdienā pēc bāriņtiesas lūguma vedam nepilngadīgo uz Ventpils krīzes centru.

10. janvāris. Naktī zvana vīrietis, kura automašīnu uz apbraucamā ceļa nobalsojusi kāda meitene. Viņš pamanījies, ka viņa nespēj sakarīgi parunāt, neorientējas telpā, iespējams, ir narkotiku reibumā. Datu bāzē noskaidrojam, ka meitene ir no

Talsiem, pilngadīga, aizturēšanai nav pamata. Vienojamies, ka vīrietis viešņu izmitinās pie sevis un no rīta viņa varēs doties mājās ar autobusu. Pārbaudot ietvju tīrību, konstatējam nekārtības četrās vietās Mucenieku ielā, kā arī pie jau zināmas ēkas Liepājas ielā. No Baznīcas ielas zvana, ka atkritumu konteiners pārstumts uz blakus īpašumu, taču iesniegumu par zādzību rakstīt Valsts policijai (VP) zvānītājs nevēlas.

11. janvāris. Piltenes ielā pie sporta halles pieķeram trīs nepilngadīgos smēķējam. Vēlāk mums ziņo par aizdomīgām personām šajā ielā pie apļa. Izrādās – atbildīgais dienests novāc svētku dekorus. Palīdzību lūdz sieviete

no Snēpeles, kuras dzīvoklī lauzoties laupītāji. Sastopam tos autobusa pieturā – viņi ir iereibuši un taisnojas, ka tikai gribējuši paciemoties.

12. janvāris. Kabiles ceļā aiz Veldzes smagā tehnika sabojājusi segumu – meklējam vainīgo.

13. janvāris. Semināra parkā piecu iereibušu jauniešu kompānija – viens ir pilngadīgs, bet pārējiem vēl nav 18, un divi ir ļoti piedzērušies. Sākam administratīvos procesus. Virkas ielā sporta nama kopmītnēs kādai mātei konflikts ar dēlu – palīdzam abiem izlīgt. Izsaukums uz Jelgavas ielu: tur kādā dzīvoklī uz grīdas guļ sieviete asinīs. Izsaukam mediķus. Otrā istabā

atrodam bailēs noslēpušos bērnu, sazvanām arī sociālo dienestu, un lietu pārņem VP.

14. janvāris. Naktī pie Vilgāles estrādes jaunieši automašīnā skaļi spēlē mūziku, traucējot apkārtējiem. Kad aizbraucam, mūzika aplūsināta, pārrunājam jauniešu uzvedību. Pēc kāda laika mums sūdzas par skaļu mūziku dzīvoklī Mežvaldē. Trokšņotājam aizrādām. Pa Ventu peld gumijas laiva. Krastā sastopam sievieti, kura skaidro, ka uztraukumam nav pamata: tie ir trīs pieredzējuši ekstrēmie laivotāji ar atbilstošu ekipējumu. Pie *Rimi* mums jau zināms dzērājs lieto alkoholu. Mālu ielā ģimenes konflikts – dēls stiprā reibumā, agresīvi noska-

ņots, lamājas un mēģina uzbrukt mātei. Konstatētas 2,11 promiles. Pēc mediķu apskates agresīvo dēlu vedam uz izolatoru. Lēmums par nošķiršanu – viņš kādu laiku dzīvoklim nedrīkstēs tuvoties. Pie veikala *Kukulītis* briest kautiņš, strādājam tur kopā ar VP.

15. janvāris. Virkas ielā vīrietis dzer. Pēc laika šajā ielā izsaukums no mājokļa, kurā nevēlams ciemiņš neiet prom. Palīdzam izvadīt pa durvīm.

Šajā nedēļā daudz soda lēmumu, brīdinājumu un pārrunu ar autovadītājiem par stāvēšanas ierobežojumu pārkāpumiem Aizputes, Baložu, Baznīcas, Liepājas un Mucenieku ielā pie *Rimi*.

Pierakstījusi **Daina Tafelberga**

Jauniešus gaida aizraujošā pasākumā

Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrs 20. janvārī rīko barikāžu piemiņas pasākumu *Toreiz janvārī*. Uz to aicināti 9. klašu audzēkņi, lai izzinātu, kas tas bija par laiku. Varēs izpildīt uzdevumus un iegūt balvas.

Šī būs 32. barikāžu atcere. Tā sāksies Liepājas ielā 11.00 pie pasta un ilgs līdz 14.00. Kopā ar skolām, jaunsargiem, skautiņiem un novada muzeju būs sarīkotas izziņošanas un praktisku uzdevumu stacijas visā ielā. Katra klase varēs izpildīt uzdevumus, iegūstot punktus un balvas, tiks noskaidroti zinošākie un veiklākie. Rezultāti būs nākamajā dienā, balvas tiks nogādātas skolā. Zemessardzes 45. nodrošinājuma bataljons gādās ugunsiskus un karstu tēju.

Līdz 16. janvāra 17.00 9. klašu skolēni aicināti izveidot saistošu, izglītojošu un aktīvu uzdevumu (intelektuālu vai fizisku), kura izpildē jāiesaista citas 9. klases. To var paveikt kopā ar vecāko klašu audzēkņiem, vēstures skolotājiem, audzinātājiem u.c. Uzdevumam jābūt skaidri saprotamam, instrukcijām – viegli uztveramām, rezultātiem – nepārprotamiem. Tā laiks – līdz 15 min. Apraksts jāiesniedz e-pastā: anda.andersone@kuldiga.lv.

Amanda Gustovska

Vairākas bibliotēkas apvienos

Kuldīgas novadā reformu piedzīvos tie pagasti, kuros darbojas divas bibliotēkas, – par to sprieda domes sociālo, izglītības un kultūras lietu komiteja.

Priekšlikumu iesniegusi Kuldīgas galvenās bibliotēkas vadītāja Daina Girdaite, saņemts arī Latvijas Bibliotēku padomes atzinums. D. Girdaite deputātiem skaidroja: „Pagastos, kuros bibliotēkas ir divas, oficiālo statusu saglabās viena, otra kļūs par pakalpojumu sniegšanas vietu. Tas samazinātu administratīvās izmaksas, atslogotu arī bibliotekāru darbu, jo tagad atskaites un plānus raksta abas. Pēc pārmaiņām vadītāja būs viena, bet otra varēs darboties ar lasītājiem, vairāk organizēt pasākumus, izsniegt grāmatas. Līdzīgs process notiek arī citviet Latvijā.”

Pašlaik Kuldīgas novadā ir 25 šādas iestādes: Kuldīgā viena, Skrundā – divas, 18 pagastos – 22.

Apvienota tiks Skrundas pilsētas un bērnu bibliotēka: pirmā turpmāk būs ģimenes bibliotēka ar pakalpojumiem jebkurai vecuma grupai, otra – pakalpojumu sniegšanas vieta. Pagastos tiks apvienotas bibliotēkas Gudeniekos un Basos, Laidos un Sermītē, pēc vajadzības pakalpojumus sniedzot arī Vangā, tāpat tās apvienosies Vilgālē un Priedainē, Turlavā un Ķikuros. Pārmaiņas neskaršot nevienu darbinietu – visi cilvēki darbu saglabāšot.

Gala lēmums jāpieņem domes sēdē mēneša beigās.

Inta Jansone

Patriotiska izstāde barikāžu piemiņas laikā

„Pirms 32 gadiem Latvijas iedzīvotāji janvārī pulcējās pie barikādēm, lai nosargātu mūsu valsts brīvību un neatkarību. Pieminot viņus, atcerēsimies arī par tiem, kuri valsti sargā šodien, – par mūsu aizstāvjiem zemessargiem!” aicina Kuldīgas novada muzeja darbinieki.

Kopā ar Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljonu izveidota izstāde *Tad un tagad. Latvijas Republikas Zemessardzei 30*, kas līdz 31. janvārim apskatāma muzeja teritorijā. Tā atspoguļo organizācijas attīstību no pirmsākumiem līdz mūsdienām un radīta par godu tās 30 gadiem (2021), to veidojuši Latvijas Kara muzeja speciālisti sadarbībā ar Zemessardzi.

Pēc valsts neatkarības atgūšanas sākās aizsardzības spēku formēšana. Tajos ietilpa Latvijas Nacionālie bruņotie spēki un Zemessardze. 1991. gada 23. augustā pieņemts likums par Zemessardzi, un 1992. gada aprīlī izsludināts pirmais iesaukums. 30 gados tā izveidojusies par lielāko Nacionālo bruņoto spēku struktūru un valsts aizsardzības pamatu.

Galveno vēstījumu skaidro kaprāle Laura Pētersone, Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljona komunikācijas

Izstādes stendi pie Kuldīgas novada muzeja.

nozaļas speciāliste: „Pa šiem gadiem uzlabojies ekipējums, tehniskais nodrošinājums un mācību iespējas, tomēr viena lieta palikusi pārlicinoši nemainīga – dažāda vecuma un visdažādāko profesiju pārstāvju

vēlme stāties zem vienota Zemessardzes karoga ar vienotu mērķi sargāt Latvijas neatkarību un brīvību.”

Līga Gabrāne
Lauras Vilertes foto

Ierakumu sveces ukraiņiem

Ierakumu sveču liešana un rezultāts.

„Katrs cenšas Ukrainai no sevis dot to, ko var,” uzskata Rumbas pagasta kultūras organizatore Baiba Rozevska. Viņa šonedēļ Rumbas bibliotēkā un Ventas ciema centrā *Bukaiši* organizēja ierakumu sveču darbnīcu.

Abās izgatavotas 83 dažāda izmēra sveces. B. Rozevska stāsta, ka radusies doma piedāvāt cilvēkiem iespēju tā palīdzēt ukraiņiem karā pret Krievijas armiju. Arī no pagasta ļaudīm dzirdējusi šo vēlmi. Viņa aicinājusi ņemt līdzi gan sveču atlikumus, gan bundžiņas. Apmeklētāji ieradusies ar daudziem materiāliem, sveces uzdāvinājis arī ziedu veikals *Oāze*. Vienai parafīna vajag daudz. „Ļoti grūti noskatīties uz to, kas Ukrainā notiek. Ir nepatīkama tā bezspēcība, ka nekādi nevaru to ietekmēt un karu apturēt. Katrs cenšas palīdzēt, kā var, – kāds ziedo naudu, cits praktiskas lietas. Viena sieviete atnesa pašas noadītas vilnas zeķes un teica, lai pielieku klāt svecēm. Varbūt tur kādam noderēs,” stāsta B. Rozevska.

Atsaucība bijusi liela. Ieradušies tie, kuri varēja atnākt, jo pasākums notika darbdienā. Tāpat kā citas reizes, arī šoreiz atsaukušies gan seniori, gan māmiņas dekrēta atvaļinājumā, gan tie, kuriem bijusi brīvdiena. Vēlmi liet ierakumu sveces izteikuši arī Baibas draugi un paziņas. Tāpēc viņa plāno vēl vienu darbnīcu savās mājās un cer, ka izdosies parafīnu saliet atlikušajās bundžiņās, lai kopā būtu 100 sveču. Tās visas šomēnes domāts nogādāt Ukrai-

Darbnīcas dalībnieki Rumbas pagasta bibliotēkā izgatavojuši 48 ierakumu sveces, ko plānots šomēnes nosūtīt uz Ukrainu.

nā. B. Rozevska iecerējusi uzrunāt mācītāju Mārtiņu Burki-Burkevici, kurš janvārī atkal dosies turp.

Kristīne Pabērza
Madaras Bļodnieces,
Baibas Rozevskas arhīva foto

„Lai skolēnus aizrautu, pašai jābūt dzīvīgai”

„Šajā skolā esmu visu mūžu! Darba stāžs man nedaudz vairāk par 40 gadiem. Es un Aigars Matevičs esam visnenāk strādājošie skolotāji Ēdoles pamatskolā,” teic sākumskolas pedagoģe, 3. klases audzinātāja Ligita Mateviča, atklājot, ka te audzina jau trešo paaudzi.

APGŪTA ARĪ MŪZIKA

L. Mateviča nāk no Priekules. Viņa beigusi E. Melngaiļa Liepājas mūzikas vidusskolu un uz Ēdoli kopā ar dzīvesbiedru un skolas direktoru Aigaru Mateviču pārcēlusies 1977. gadā. Tad strādājusi kultūras namā par māksliniecisko vadītāju, un, kad 1980. gadā uzcelts bērnudārzs *Lācītis*, bijusi muzikālā audzinātāja. Pamatskolā Ligita darbu sākusi 1983. gadā kā mūzikas skolotāja. Šo gadu laikā bijusi mācību pārziņe, arodbiedrības priekšniece, savukārt sākumskolā māca jau trešo paaudzi: „Tik interesanti – šeit es pazīstu gan bērnu vecākus, gan vecvecākus.”

PŪLES JĀPIELIEK ARĪ VECĀKIEM

Kolektīvs esot ļoti stabils: „Gadās, ka kāds maina dzīvesvietu un aiziet prom, taču tā, ka aizietu konflikta dēļ vai būtu neapmierināts ar darba apstākļiem, nav bijis. Vienmēr cenšamies atbalstīt. Budžets gan ir diezgan mazs, taču visas vajadzības cenšamies apmierināt, meklējam sponsorus.”

Pēdējos gados nogurums esot jūtams, arī slodze lielāka nekā agrāk. Citreiz strādāt nākas līdz pat 23.00, jo jaunās prasības liek skolvadības sistēmā ierakstīt nākamās dienas stundu plānus. Tas aizņem daudz laika, jo mācību materiāli jāmeklē pašai un bieži vien tie nav pieejami: „Darba ir vairāk nekā kādreiz. Nevaru iet nesagatavojusies. Man viss jāizplāno pa minūti! Stundas laikā materiālus meklēt vairs nav laika, tāpēc to daru vakarā – materiālus sakopēju zibatmiņā un ņemu līdzi.”

Tagad jāapgūst daudzas jaunas mācību pieejas: „Laikam jāiet līdzī. Varētu no bērniem prasīt vairāk, taču, vai viņi to pieņemtu, tas atkarīgs arī no vecākiem. Ja vecāki mācībās paseko līdzī, palīdz ko izprast un apgūt, tas ir ļoti svarīgi. To var redzēt skolēnu vērtējumos. Šim semestrim man mūzikā jātaisa trīs individuāli mācību plāni trim skolēniem, jo pagājušo semestri viņi pabeidza ar vērtējumu *nepietiekami*. Katram ir papildu pasākumi, konsultācijas vērtējuma uzlabošanai, taču viņi tās neapmeklē. Vecākiem jautāju, kāpēc nenāk, bet man atbild: mammai bērns pateicis, ka nenāks un nekārtos... Es viena ne motivēt, ne piespiest nevaru – tas jādara arī vecākiem, citādi tas ir kā cīnīties ar vējdzirnavām. Pūles jāpieliek abām pusēm! Vairāki skolēni

Sākumskolas pedagoģei Ligitai Matevičiai darbs Ēdoles pamatskolā ir sirds darbs. Vairāk nekā 40 gadu pieredzē iegūtas dažādas atziņas un metodes, kā bērņus motivēt apgūt vairāk.

vienkārši izvēlas nedarīt, lai gan spējas un zināšanas ir.”

VISS VIENĀ

Ligita atzīst, ka apsvērtā doma doties no darba prom, tomēr, lai gan slodze liela, skolā viņai ļoti patīk: „Augustā nosvinēju 65. dzimšanas dienu. Domāju doties pensijā, taču mājās nosēdēt būtu grūti. Pie skolas esmu ļoti pieradusi.” Ar to saistīta visa ģimene: „Tas man ir gan darbs, gan mājas, gan vaļasprieks. Viss vienā! Citreiz tā domāju – vienīgie strīdi mājās bijuši par skolas lietām. Viena meita ir skolotāja – strādā Rīgas Franču licejā par mācību pārziņi.

Otra – juridiskajā nozarē. Viņas vienmēr teikušas: „Jums tikai tā skola...” Tagad, kad viena skolā strādā, saprot, cik tas darbs ir grūts, un cenšas mūs izvilkt atpūtā ārpus mājām.”

Vaicāta, vai nav bijusi vēlme dzīvot pilsētā, Ligita atklāj: „Esmu padzīvojusi Liepājā, kad tur mācījos, bet palikt nav gribējies. Man patīk lauki, miers, tas, ka varu izveidot puķu dobi pie mājas. Šeit visi pazīstami.”

AR ATRAKTĪVĀM METODĒM

Arī L. Mateviča mācībās lieto

vairāk tehnikas un izmanto citas metodes: „Bez tehnoloģijām process vairs nav iedomājams! 3. klasītei ir arī datorika, viņi daudz ko apguvuši. Sazināmieš vatsapā – viņi man sūta arī izpildītos uzdevumus, diktātus, ko uzrakstījuši datorrakstā.” Mūsdienās mācību stundai jābūt ļoti dažādai: „Bērņiem zūd koncentrēšanās spēja, ja visu stundu jādara kas viens, tāpēc mācāmieš gan teorētiski, gan praktiski. Svarīgi ir arī izkustēties, uztaisīt pauzi – piecelties no krēsla un pavigrot.” Skolotāja novērojusi, ka mācību vielu bērņi apgūst vieglāk un par to ieinteresējas tad, ja to pasniedz kā prezentāciju: „Tā viņiem ļoti patīk. Tā viņi teoriju apgūst produktīvāk. Bieži vien projektoru pēc tam pavēršu uz tāfeles, kur esmu jau uzlikusi kādus uzdevumus. Bērņi iet pie tāfeles tos pildīt. Tā viņi apgūst ātrāk un izdara vairāk, nekā tad, ja to pašu uzdevumu pilda burtnīcā, un galvenais, ka šāds mācību veids viņus aizrauj. Kad stunda beigusies, skolēni lūdz, vai nevar izpildīt vēl kādu piemēru.” Viņa gan uzsver, ka pamatzināšanas jāapgūst kārtīgi. Radošas nodarbības, lai tēmu apgūtu padziļināti, var veidot vien pēc tam.

IZDZIEDOT REIZRĒĶĪNU

„Gribu, lai skolēni ir aktīvi, visur piedalās. 3. klasītei visi dejo.

Alsungas mūzikas skolas 1. mākslas klasē Ēdolē mācās 12 bērņi. Tiek apgūts darbs ar akvareļu krāsām.

Jaunumi skolā

- Darbojas Alsungas mūzikas skolas mākslas klases filiāle, kurā strādā Daina Jercuma.
- Ēdole iesaistās sociālajā projektā *Neklusē* par mobingu skolās. Direktora vietniece izglītībā Dina Zvejniece: „Klases stundās paredzēts izdalīt informatīvus materiālus, skaidrojot, kā skolēniem vienam ar otru veidot veselīgas attiecības.”
- Konkursa *Darīsim paši* projektā izkrāsots koridors, šogad tiek atjaunots spēļu laukums.
- No šī semestra skolēni brīvo laiku var pavadīt, spēlējot novus.

Arī iepriekšējā klase, kas nu ir septītie, dejo. Iedrošinu, cik tas ir forši. Bērņi jāpavelk, jāaizrauj, lai gribētu ko darīt. Vajag nelielu teātri paspēlēt, esot pārliecinātai, cik tas ir forši, un, ja arī kādam kas neiznāk, pēc tam paslavēt, ka tik un tā viņš ir malacis, ka jāturpina, jo ticu, ka izdosies. Pašai jābūt dzīvīgai un aktīvai.

Matemātiku no rīta sāku ar skaitļošanas darbībām, kuras jāizdzied. Tā mācāmieš arī reizrēķinu. Sēžu pie klavierēm, spēļu meldiņu, un visi dziedam! Ziemassvētkiem sagatavojām muzikālu priekšnesumu. Tā ir skolotāja pievienotā vērtība, ja viņš prot vēl ko citu un māk to izmantot stundās, darot tās krāšņākas.”

SKOLA 2030 PRASA DAUDZ

Vērtējumu sistēma trīs gadus ir citāda: „Tagad pirmās līdz trešās klases skolēnus vērtē sistēmā STAP. Agrāk tika ievilkts plusiņš, ja bija apguvis, mīnusiņš, ja nebij. Tagad tiek vērtēts tā: S – sāk apgūt, T – turpina, A – apgūts un P – padziļināti apgūts. Katrai pakāpei savi procenti: S (1–34%), T (35–59%), A (60–89%), P (90–100%). Taču ne jaunais vē-

tējums, ne mācību metodes nav trakākas par mācību materiālu trūkumu. Un tas ir visās skolās – trūkst materiālu un kontrol darbu! Pašam atrast ļoti grūti. Esmu atradusi kādu skolotāju, kas feisbukā liek iekšā jaunus *Skolas 2030* pārbaudes darbus. Pērku tos no viņas, izvērtēju tēmas un to, ko un kādā līmenī mani bērņi prot, pēc tam pielāgoju. Tā daru šogad, bet kā būs nākamgad?”

Jaunā programma *Skola 2030* audzēkņiem esot ļoti sarežģīta: „3. klasē ir tēma *Vietas mērogs*. Skatoties uz tabulu, bērņiem jānosaka mēroga lielums pret kaut ko. Tas 3. klasei, šķiet, ir par sarežģītu. Dabaszinībās

jāmāca par gravitāciju un berzes spēku – tādas fizikas lietas, kādu programmā nebija. Tad nu jājautā: „Kas būs tālāk? Cik sarežģītas lietas viņiem būs jāapgūst vēl?” Latviešu valodā mācāmieš par paplašinātu, nepaplašinātu teikumu. Materiālos doti daudzi gari teksti, uzdevumi, kurus uz ekrāna salasīt grūti. Tad nākas tos kopēt, kas ir viena no problēmām, jo kopēt vajag ļoti daudz. Tāpēc visu, ko vien varam, izpildām uz tāfeles no projektorā.”

„Ne jaunais vērtējums, ne mācību metodes nav trakākas par mācību materiālu trūkumu. Un tas ir visās skolās!”

Unikālais akmens paliks

Pēc Kuldīgas novada pašvaldības lēmuma līdz 1. februārim Snēpelē jānovāc divi padomju režīmu slavinoši pieminekļi. Revolucionāram Pēterim Sokolovskim veltītais pie *Apšeniekiem* problēmas nerada. Grūtāk ir ar lielo akmeni pagastmājas priekšā un tajā iekalto piemiņas plāksni par padomju varu kritušajiem snēpelniekiem.

Pagasta pārvaldes vadītāja Aiga Bulava stāsta, ka fiziski novākt pieminekli nav viegli, jo akmens ir milzīgs, plāksne iekalta ļoti dziļi un iebetonēta. Turklāt tas ir kādreizējā ievērojamā Snēpeles kultūras darbinieka, tautas nama vadītāja un teātra režisora Kārļa Freimaņa rokdarbs. Plāksnes augšdaļā ierakstīti 1905. gadā, bet zemāk – Otrajā pasaules

karā Padomju armijas rindās kritušo snēpelnieku vārdi, tostarp no senām dzimtām. Pagasta pārvalde, sazinoties ar K. Freimani, nolēmusi plāksni izņemt un nodot Kuldīgas novada muzejam, bet tās vietā uzlikt Snēpeles uzrakstu un ģerboni. Tādējādi lielajam akmenim, kas ir sens vulkāniskais iezis un interesants ģeoloģiskais objekts, atrasts lietojums.

Freimaņa kungam tuvojās 94. gadskārtā, tagad viņš dzīvo Ikšķilē pie dēla, bet regulāri brauc uz mājām dzimtajā Snēpelē, un viņam tajā notiekošais rūp. „Tas interesantais akmens Sudrabkalnu ciemā jau sen bija ievērots,” telefonsarunā viņš pastāstīja *Kurzemniekam*. „Kad saņēmām rīkojumu taisīt pieminekļus, nolēmām izmantot. Bet grūti bija atvest

uz centru. Sadabūjām divus traktorus, iekabinājām trosēs un ar lielām mokām atvilcām. Akmens ļoti īpatnējs – no tādām kā lāvām veidojies, iespējams, ledāju iešanas laikā atnests pie mums. Kad mēs tur ar Romānu Skudru kalām, piebrauca akmeņkalis no Kuldīgas un brīnījās – citur tādu neesot redzējis. Un teica, ka viņš nu gan neņemtos kalt: esot sarežģīti. Kalēja prasmes jau man nebija, bet kā tautas nama vadītājam bija jāpieprot visādi amatnieku darbi. Tolaik uzņāca tas lielais bums, ka vajag pieminēt varoņus. Lai jau tagad ņem to plāksni nost, bet akmeni prom dabūt nebūs viegli. Tāpēc es ierosināju izmantot citādi.”

Šonedēļ pagastmājas priekšpusē plānots novākt pieminekli snēpelniekiem, kuri krituši par padomju varu. Darbu sarežģījis tas, ka akmens ir milzīgs un unikāls, bet plāksne dziļi iekalta, un ir grūti izņemt. Nospriests akmeni atstāt, bet plāksnes vietā uzlikt Snēpeles uzrakstu un ģerboni.

Gatavojas Dziesmu un deju svētkiem

Pēc pandēmijas piespiedu dīkstāves Snēpeles pašdarbnieki šosezon tā sasparojušies, ka uz ilgi gaidītajiem Dziesmu un deju svētkiem brauks trīs kolektīvi: vidējās paaudzes dejotāji, kapela *Kā ir, tā ir* un Tautas lietīškās mākslas studijas *Vēveri* audējas.

PAŠI CENŠAS PRIEKU UZTURĒT

Vidējās paaudzes deju kolektīvam *Snēpele* kopš dibināšanas 2010. gadā šie būs trešie Dziesmu svētki. Var teikt, ka kolektīvs ir jauns, bet jau pieredzes bagāts, jo bieži uzstāties pašmājās, piedalījies festivālos, Eiropas kultūras dienās un citos pasākumos ārpus Latvijas. Snēpelnieki izceļas ar ģimeniskumu – kopā dejo brāļi, māsas, laulāti pāri. Turklāt uz Snēpeli braucot arī ļaudis no Skrundas, Kuldīgas un tuvējiem pagastiem. Pagājušajā pavasarī, kad kovidā ierobežojumus atcēla, bijušas bažas, kā izdabūt no mājām divos gados iesēdējušus pašdarbniekus. Rudenī tas izdevās – tagad *Snēpelē* dejo vairāk nekā 20 cilvēku, un dalībai dejotāju lielākajā pasākumā vajadzīgais pāru skaits ir ar uzviju.

„Snēpelnieki vienmēr bijuši apņēmīgi, patstāvīgi, ļoti daudz paši izdomā un izdara,” priecājas kolektīva vadītāja Gunta Freiberga no Kuldīgas. „Paši tērpus sev gādā, pasākumus rīko, ekskursijā brauc. Un, protams, cenšas regulāri nākt uz mēģinājumiem, lai uzturētu raitu soli. Pēdējā laikā gan sastāvs pamainījies, daļa paklūdusi – laikam mājās sēdēt iepatikās. Citi pienākuši klāt, līdz ar to viņiem vēl daudz jāmacās.”

G. Freiberga atzīst, ka Deju svētku prasības joprojām ir augstas. Iepriekš izdevies līmeni noturēt – skatē pirms iepriekšējiem svētkiem *Snēpele* pat bijusi starp desmit labākajiem savā kategorijā. Negribētos, ka šogad latīņa krītas. „Cenšamies, bet tagad visi kolektīvi cenšas,” piebilst

Stellēs strādā *Vēveru* audēja Mārite Siatkovska.

Kapela *Kā ir, tā ir* piedalījies skatē, kas šoreiz notikusi attālināti: kolektīviem bija jāiesūta desmit minūšu video. To var noskatīties interneta vietnē *YouTube* (foto no Raivja Jasinska video).

Vidējās paaudzes deju kolektīvs *Snēpele* gatavojas raitam solim Deju svētkos.

vadītāja. „Mums palīdz tas, ka paši dejotāji savulaik kolektīvu nodibināja, sava lielā dejotrieka motivēti, un grib to noturēt.”

IR ARVIEN LABĀK

Kapelai *Kā ir, tā ir* gaidāmie Dziesmu svētki būs otrie, un kolektīvs šogad svinēs desmito jubileju, bet pirms gada muzikanti oficiāli uzņēmi pagasta kultūras

nama paspārnē.

„Jā, nu labāk jau ir gan!” nosmej vadītāja un akordeoniste Silva Zālīte. Akordeonu spēlē un dzied arī Iveta Plēgermane, basģitārists ir Arvīds Līdaka, pie bungām – Juris Kramēns. Gada nogalē kapela startēja skatē, kas notika attālināti. Bija jāizveido desmit minūšu programma. S. Zālīte stāsta, ka kritēriji bijuši

ļoti stingri, turklāt repertuārā jāiekļauj tautasdziesmas un senās ziņģes, nevis mūsdienu komponistu populārie gabali. Snēpelnieki uz mirkli aizmirsuši par kapelas nosaukumu un ņēmuši to lietu pavisam nopietni. Izveidota programma par precēšanos no cerēšanās līdz jautram nobeigumam. „Grūtākais, ka nedrīkstēja pa dziesmai filmēt atsevišķi un

likt kopā. Visām četrām tūrēm jānotiek bez apstājas,” tā vadītāja. „Desmit minūtes it kā nav garas, bet, ja nokļūdi, viss jāsāk no sākuma.” Filmēts Snēpeles muižā, operators bijis snēpelnieks Raivis Jasinskis, kas jau iepriekš iemūžinājis kapelas muzikālo dzīvi.

Iespēja tikt uz Dziesmu svētkiem iepriecinot vēl viena iemesla dēļ – beidzot pašvaldība apsoltījusi tautas tērpus. Līdz šim goda drānas gādājuši paši, kā nu iznācis. Vēl pirms lielajiem svētkiem ballēšanās paredzēta pašu mājās – 3. jūnijā notiks tradicionālais kapelu saiets, kurā *Kā ir, tā ir* svinēs jubileju.

DAUDZ, KO GAISMĀ CELT

Tautas lietīškās mākslas studija *Vēveri* ir pieredzējušākais kolektīvs Snēpelē, aušanas tradīcijas pārmantojis kopš seniem laikiem. Snēpeles audēju darbi Latvijas izstādēs un Dziesmu svētkos bijuši jau kopš 80. gadu beigām. Tagadējā vadītāja Anita Ozoliņa teic, ka tas savā ziņā ir kā atskaites punkts, kad padarīto var pavērtēt pirms nākamā cēliena. Kovida laiks pārdzīvots bez ievērojamām pārmaiņām kolektīvā. Atšķirībā no dejotājiem un dziedātājiem audēju darbu ierobežojumi tā nav ietekmējuši: pie stellēm muižas darbnīcā varēs nākt pa vienam. Tomēr pulkā jaukāk – var parunāt un pavērtēt. *Vēveros* aktīvas ir 12 snēpelnieces. Pagastā audēju gan ir vairāk – pie pulciņa skaitās, bet galvenokārt piedalās ar idejām. „Diezgan plašs ir darbu klāsts, ko vedīsim uz Rīgu: galdauti, dekoratīvie linu dvieļi, vilnas segas,” stāsta A. Ozoliņa. „Mēs nevis koncentrējamies uz kaut ko vienu, bet ejam uz dažādību. Pa šiem gadiem sakrājis diezgan, ko gaismā celt. Visi jau tos Dziesmu svētkus gaida un sasparojas. Tā ir kā ideju banka, kurā var paņemt kaut ko jaunu un pēc četriem gadiem veikumu izrādīt.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

„Galvenais, lai darbs padarīts”

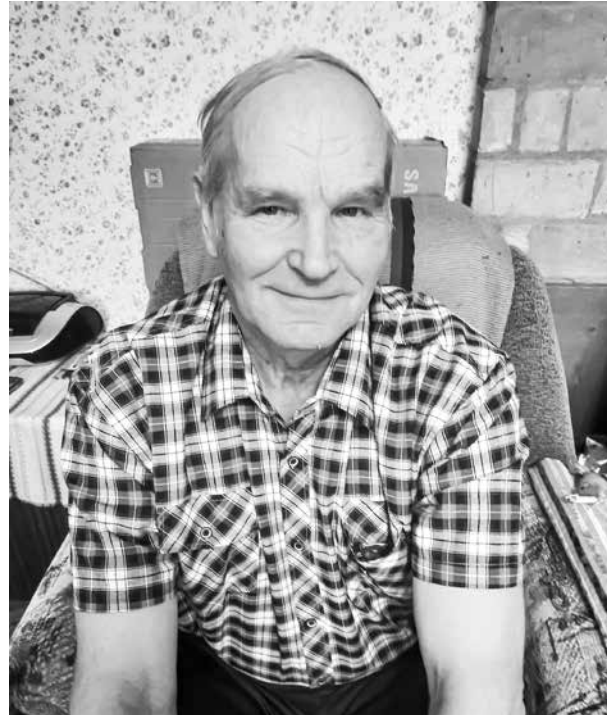
Visi negrib atcerēties to laiku, kad 1986. gadā tika nosūtīti uz Ukrainu likvidēt Černobiļas atomelektrostacijas avārijas sekas. Bet padurnieks **GUNĀRS GRĪNBERGS** Kurzemniekam savu stāstu uzticēja.

Padomju armijas laikā (1974–1976)

Kāzas ar Gītu Pūris. 1978. gads.

Pie Gunāra Grīnberga viņa dzīvoklī Padures pagasta Lieknēs pērn decembrī.

Gunārs dzimis Rumbas pagastā. 60. gadu sākumā ģimene pārcēlusies uz Paduri, toreizējo Lisenko kolhozu, vēlāk uz kūdras purvu Umuļos, dzīvojuši vagoniņā. Puika gājis Ķīmales skolā. Vēlāk purvā uzbūvēta māja darbiniekiem, no turienes aizgājis Padomju armijā. Bet pirms tam divus gadus kolhozā *Aktīvists* nostrādājis par traktoristu. Pēc Ķīmales skolas Cīravas profesionāli tehniskajā skolā divus gadus mācījies par šoferi. Praksē bijis Lejaskurzemes izmēģinājumu stacijā (IS), kur vadītājs devis savu kāpurnieku, lai strādā, kamēr pats devies savās gaitās.

LIDLAKA TRAKTORISTS

Gunārs dienējis Baltkrievijā, lidlaukā bijis traktorists: taisījis asfalta masu, betonējis garnizona ceļus, bet ziemā no skrejceļiem kausējis sniegu. „Uz traktora reaktīvais dzinējs rada līdz 900 grādu karstumu, un trīs tonnu degvielas bāka kļūst tukša 40 minūtēs. Traktora priekšā sniega kausēšanai ir knābis, no kura nāca karstais gaiss. Pavasaros un rudenos skrejceļus žāvēja, braucot ātrāk ar augstāk paceltu snuķi, lai ar vēju vien susinā.”

PAR SASNIEGUMIEM

Kad atgriezies Lejaskurzēm, strādājis ar kāpurnieku: aris un kultivējis zemi, Umuļos stūmis kopā kūdru Lejaskurzemes laukiem, naktīs blietējis skābarību *Apšeniekos*. Ziemā ar buldozeru uz ceļiem tīrījis sniegu. Ir skaists foto no Lejaskurzemes saimniecības Goda plāksnes, datēts ar 1977. gada 28. oktobri: Gunārs izcilnieku grupiņas vidū pie Kuldīgas rajona komjaunatnes organizācijas sarkanā karoga. Tā saucās morālā stimulēšana. Gunāru stimulēt nevajadzēja – viņš uz visu

skatījies saimnieka acīm, jo citādi neprot.

KLAUSA DAŽĀDA TEHNIKA

„Pirms armijas strādāju ar traktoru T-40, atnākot no armijas, – ar kāpurnieku, pēc tam ar MTZ-52, MTZ-82 – tas ir tas zilais *Belarus*, kas man vēl tagad pieder. Vienu laiku strādāju ar 12 tonnu smago K-700. Vadība pārdeva, jo nav izdevīgi tik jaudīgu tehniku ekspluatēt mazajos laukos. Pirms tam mani aizsūtīja uz Jaungulbeni paaugstināt kvalifikāciju. No trīs mēnešu kursiem atgriezāties jau pēc trim nedēļām: radiatori no sala pavērušies, uz palodzēm sniegs, ārā mīnus 30.”

KARTUPEĻI NO RĪTA LĪDZ VAKARAM

Visdarbīgākais periods bijis no 1983. līdz 1987. gadam. *Padomju Dzimtenē* (*Kurzemnieka* priekšteci – aut.) katru sezonu kā labākais mehanizators vai kartupeļu audzētājs ar portretu vai bez minēts Gunārs Grīnbergs no Lejaskurzemes IS. Partija un valdība labāko darbinieku apbalvoja ar medaļu *Par darba varonību*.

„Strādāju ar belarusu. Pārsvārā bija kartupeļu stādīšana, vagošana, ecēšana, rudenī novākšana. Apstādījām 140 hektārus. Strādājām trīs traktoristi. Nedēļu pēc vagošanas kartupeļus ecēja, pēc nedēļas vagoja atkal. Tagad vienreiz atvago, nomiglo un rudenī ņem nost. Sezona strādājām cauru diennakti, pēc tam vēl astoņos no rīta, vienu nakti mājās, tad atkal 24 stundu maratons. Bija arī tā, ka līdz astoņiem ņēmām saimniecības kartupeļus, pēc tam privātajos laukos. Uz kombaina strādāja Georgs Skirts, tur sēdēja trīs sievas. Visas nevarēja: no šūpošanās un skatīšanās uz kustīgo lenti piemētās jūras slimība.”

SABIEDRISKI AKTĪVS

Dzīvesbiedre Gita atceras: „Deksnē dejojām tautisko deju kolektīvā. Vajadzēja piedalīties skatēs starp izmēģinājumu staciju kolektīviem.” Bijušas arī sporta sacensības starp rajona saimniecībām un uzņēmumiem. Gunāram kaudze diplomu visās disciplīnās, sākot ar maksķerēšanu, šaušanu, vieglatlētiķu un beidzot ar 32 kg svara bumbu celšanu.

Glūži vai slodzei spītējot, 1980. gadā pabeidzis Kuldīgas vakara vidusskolu. „Bija arī brīvais laiks, lai ekskursijā aizbrauktu,” piebilst Gita. „Ir būts Jaltā, Dušanbē, Kislovodskā, Pjatigorskā, apskatīti lielie kalni. Izbraukājām Karēļiju, upes un ezerus apceļojām ar laivām.” Dēlu Edgara un Naura skolas laikā Gunārs darbojies vecāku padomē.

Gunārs par deputātu ievēlēts Padures ciemā, vēlāk Kuldīgas rajona padomē. „Panācu vismaz to, ka Ķīmalē uzcēla autobusu pieturu. Cilvēki ceļmalā stāvēja lietū un vējā.”

NEDOMĀJA, KA PAŅEMS

„Atomelektrostacijas avārijas sekas likvidēšanai Černobiļā izsauca visus šoferus. Rīgā katram atradās kāda vaina, lai nepaņemtu. Es vienīgais nokļuvu līdz galam. Pirmoreiz mūs abus ar Jāni Strīķi paņēma iepriekšējā gada decembrī, bet, izrādās, bijām rezervisti. Otrajā reizē Strīķim jābrauc, bet saslīma abi vecāki. Jānim mani jāved uz Kuldīgas kara komisariātu. Bet man divi mazi bērni. Vecākajam dēlam pieci gadi, bērns Jūrmalā sanatorijā. Gita aizbrauca apciemot viena – es devos uz Rīgu. Nedomāju, ka šoreiz paņems.”

1987. gada 15. februārī ieradies savākšanas punktā un ap sešiem vakarā jau sēdējis vilcienā. Rīgā

pārgērbti armijas formās. Gita Gunāru satikusi vien stacijā jau formā.

AR ROKĀM UZ MUGURAS

„Toreiz stāstīja, ka tas notiek brīvprātīgi. Bet Kuldīgā miliči visiem atlauza rokas aiz muguras un sēdināja autobusus. Pārsvārā veda lopu vagonos: gar malām lāvas, vidū kaste, kur zābakus samest. Piemējam Žitomiras rajonā. Ar mašīnām aizveda uz telšu pilsētiņu ap 30 km no Černobiļas. Viens pats latvietis biju. Vadība nopriecājās, ka esmu traktorists. Iedeva mašīnu, kas stāvēja uz klučiem. Sāku darbināt, sasūknēju pirtī ūdeni un slāpēju nost. Mazgāties un drēbes dezinficēt nāca tie, kuri strādāja nefrajā zonā.”

PUSGADA NORMA MĒNESĪ

„Iesaukums bija paredzēts uz pusgadu, bet bīstamā radiācijas deva salasījās jau mēneša laikā. Saskaņā ar to biju no pussešiem rītā līdz divpadsmitiem, pusvieniem naktī cauras sestdienas un svētdienas no februāra līdz maijam. Visu laiku ūdens spiediens un normāla temperatūra pirtij jāregulē. Kad uzsnīga radioaktīvais sniegs, tas jānorok un jāved izgāzt stepē. Ja lija, projām veda dubļus. Apģērbus mums mainīja bieži, bet stundas laikā viss atkal pilns ar radiāciju.”

KANDŽA AR KARBĪDU

Ēdināšana bijusi diezgan normāla. Sākumā pret radiāciju dota glāzīte šņabja. Puiši salējuši kopā – tad katru dienu vismaz vienam iznācis mēriņš: iztukšojis un nolūzis. Priekšniecība sapratusi, ka tā neies. Ciematā tante tirgojusi pašbrūvēto un lielākam dullumam likusi klāt karbīdu.

„Pagāja trīs mēneši, solīja laist

mājās, bet kara komisariāts nevarēja citus sameklēt vietā: visi atsaika, visi slimi. Kad atbrauca maiņa, tiku mājās. Mūs plānā frencītī aizsūtīja uz lidmašīnu. Kamēr pacēlās, pa šķīrbām skatījāties, kā riteņi griežas pa skrejceļu. Pārsalām kā suņi – lidmašīna paredzēta tehnikas pārvadāšanai. Trijos naktī nolaidāmies Spilves lidlaukā. Mēs trīs par 100 rubliem ar taksi braucām uz Ventspili.”

Saimniecības direktors Mikāls iedevis brīvu nedēļu, lai sakārto dokumentus. Kad atgriezies maiņa vidū, visiem zeme jau apstrādāta, Gunāram nekā, bet visu paspējis. 1996. gadā Lejaskurzemes saimniecība likvidēta. Gunārs saka: „Esmu viens no pēdējiem, kas vēl braukā ar savu traktoru.”

VAINĪGS TRAKTORS

Pēc Černobiļas veselība pasliktinājusies. Katru gadu braucis uz Stradiņiem. Tur pastāvējuši uz to, ka pie visām problēmām vainīgs darbs ar traktoriem. Neviens nav gribējis atzīt, ka sāk izpausties radiācijas sekas. „Pirmajā gadā komisija atzina, ka mana darba nespēja ir 80 procentu. Jo vecāks kļūstu, jo veselāks palieku. Tagad darba nespēja ir vairs tikai 30 procentu. Trešo grupu uz mūžu piešķīra no 2013. gada. Es ar savu veselību nevaru atļauties strādāt bez papīriem – man vajadzīga sociālā apdrošināšana.”

Vienu laiku nostrādājis Laiveņnieku saimniecībā – bijis projekts cilvēkiem ar invaliditāti. Ir strādāts mežā, tīrīts sniegs pagastā. „Strādāju arī *Kuldīgas siltumtīklos* pie malkas. Sākumā kā palīgs varu kraušanas, pēc tam saprata, ka varu iztikt viens. Zāģēju metīgus klučus un krāvu grēdās. Laikam organismam labāk, ka vairāk kustas, tad sāpes mazāk jūt.

Pagasts iegādājās malkas skaldāmo aparātu. Apkalpe skaitījās septiņi cilvēki. Tolaik deva palīgā simtlatniekus. Vēl uz Rendu braucu skaldīt malku pie katlumājas. Vēlāk pagastam simtlatnieku vairs nebija, pēdējos piecus gadus skaldīju viens. Katlumāju modernizēja – tagad automatizēti kurina ar šķeldu, un smagais darbs pie malkas nav vajadzīgs.”

DZĪVE NAV GARLAICĪGA!

„Cilvēks nodarbi var atrast vienu, tikai jāgrib. Palīdzu kaimiņiem dārzā apstrādāt zemi, dārzīni ir pašiem. Dēlam Ķīmalē malka jāzagatavo. Ar mazdēlu pavadu laiku. Vēl jau paliek vaļasprieki: krustvārdu mīklas, grāmatas, maksķerēšana, dārza darbi, ziemā bļitkošana. Varu droši teikt: dzīve nav garlaicīga, tikai jākustas.”

Alise Volanska
Gunāra Grīnberga arhīva un
autores foto

Eksāmeni tuvojas. Kas mainīties?

Ir apstiprināti Ministru kabineta noteikumi, kas valsts pārbaudījumus 9. un 12. klasēm paredz maijā un jūnijā. Profesionālās vidējās izglītības audzēkņiem tie būs jūnijā, savukārt papildu termiņš noteikts jūnija beigās un jūlija sākumā. Gada nogalē sāktie centralizētie eksāmeni (CE) tiešsaistē vēl tiek pilnveidoti, un, visticamāk, lielākā daļa notiks kā iepriekš.

KAS UN KAD JĀKĀRTO

Kā informē Valsts izglītības satura centrs (VISC), maija beigās paredzēti CE 9. klasei (rezultāti jāpaziņo līdz 21. jūnijam), kā arī tie vidējās izglītības valsts pārbaudes darbi, kuros iesaistīts mazāk skolēnu un pedagogu. Jūnija sākumā plānoti tādi eksāmeni, kuros piedalās visvairāk audzēkņu. Latviešu un angļu valodas eksāmenu kārtu daudzi, līdz ar to mutvārdu daļai būs vairākas dienas. Divas dienas dotas tad, ja ir praktiskā daļa. Ar rakstisko un mutvārdu vai praktisko daļu papildtermiņā atvēlēta viena diena. Pēc jaunajiem noteikumiem 9. klasē būs pārbaudes darbi latviešu valodā, matemātikā un svešvalodā – angļu, vācu vai franču – pēc skolēna izvēles.

Valsts eksāmenu, pārbaudes darbu un diagnosticējošo darbu saraksts ir vietnē www.visc.gov.lv un e-klasē.

KĀDĀ LĪMENĪ

Profesionālajās skolās CE vispārīgākajās priekšmetos notiks jūnijā, bet tiem, kuri atbilstoši iemeslu dēļ noteiktajā laikā tos nevar kārtot, – jūnija beigās un jūlijā. Lai iegūtu vispārējo vidējo izglītību, pārbaudījums vismaz optimālajā līmenī jānokārto latviešu valodā, sveš-

valodā (angļu, vācu vai franču pēc izvēles), matemātikā, bet vismaz divi eksāmeni augstākajā līmenī. Tie drīkst būt iepriekš minētie (latviešu valoda, svešvaloda, matemātika) vai arī citas mācību programmas.

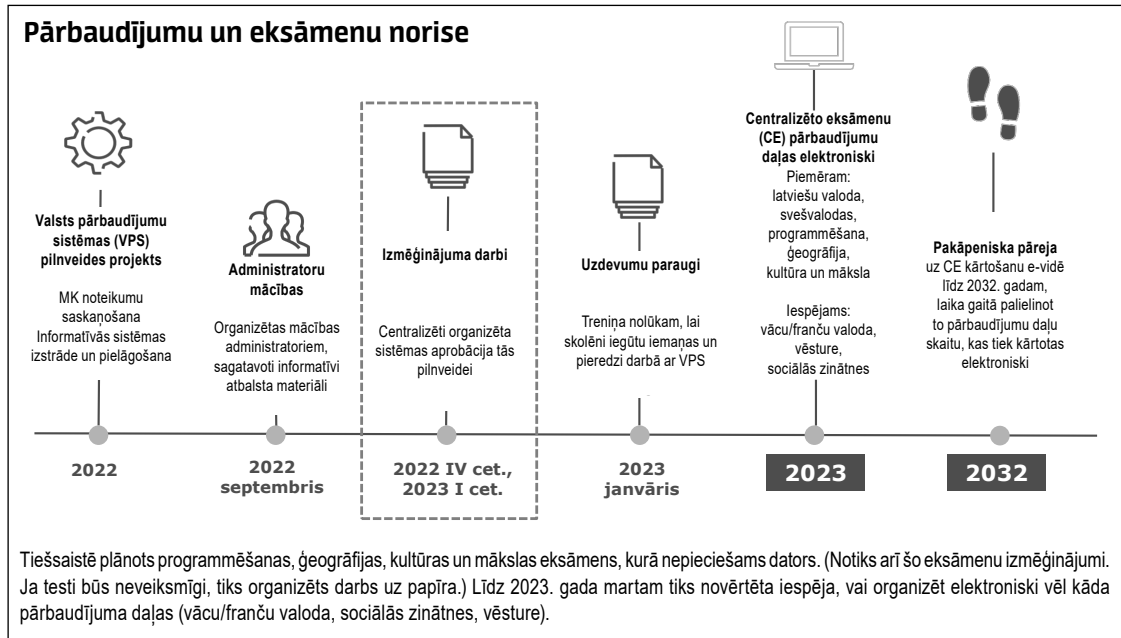
SERTIFIKĀTI

Elektroniskie sertifikāti par pamatizglītību būs 21. jūnijā, par vidējo izglītību – 11. jūlijā. Tiem, kuri attaisnojuma dēļ kārtos papildlaikā, sertifikāts par pamatizglītību būs no 30. jūnija, par vidējo izglītību – no 17. jūlija.

SĀKA EKSPERIMENTĒT

Paredzēta pakāpeniska pāreja uz augstākā līmeņa valsts pārbaudes darbiem tiešsaistē. Novembrī izmēģināts angļu valodas eksāmens. Tas nebija obligāts, bet lielākā daļa skolu pieteicās brīvprātīgi, daži eksperimentēja individuāli. Tomēr visiem neizdevās valsts pārbaudījumu informācijas sistēmai pievienoties. Otrs eksperiments latviešu valodā īsi pirms Ziemassvētkiem pēc VISC ziņām bijis veiksmīgāks.

Kā skaidro VISC pārstāve Liene Bērziņa, svarīgi, lai būtu daudz pieslēgumu, jo tikai tā var pārbaudīt, cik labi sistēma strādā. Katram skolēnam sagatavots savs pieslēgšanās kods, ko varēja saņemt 15 minūtes iepriekš. VISC lietotāju atbalsta dienests sākumā saņēmis ziņas, ka pieslēgties neizdodas atsevišķiem

skolēniem. Tas lielākoties saistīts ar kļūdām autorizācijas kodos vai to ievadīšanā. Izglītības un zinātnes ministrija ar VISC ekspertiem un a/s *Rix Technologies*, kas sistēmu izstrādāja, eksāmenu vēroja. Nu plānota darbības pilnveide.

NAV PATEIKTS PILNĪBĀ

Izmēģinājums vajadzīgs tāpēc, lai skolēni un skolas sagatavotos pirmajiem digitālajiem eksāmeņiem jau šī mācību gada beigās, rēķinoties, ka pakāpeniski no eksāmeņiem uz papīra viņi atteiksies. Paredzēts, ka augstākā līmeņa eksāmeni elektroniski būs programmēšanā, ģeogrāfijā, kultūrā un mākslā. Tur mazāks kārtotāju skaits. Iepriekš tiks piedāvāti izmēģinājumi – ja būs neveiksmīgi, tiks organizēts darbs uz papīra. Līdz martam VISC novērtēs, vai elektroniski rīkot vēl kāda pārbaudījuma daļas (vācu/franču valodā, sociālajās zinībās, vēsturē).

DAUDZ NESKAIDRĪBU

Mūsu vidusskolas tiešsaistes eksperimentu izmēģināja. Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas direktore Valda Gaure stāsta, ka 12. klase vēlējas eksāmenu angļu valodā, bet pieslēgties nevarēja. Skolā viss bija nodrošināts. Skolēni pusstundu nosēdēja, piekļuvi nesagaidīja, un eksperiments beidzās. Otrajā reizē skola pat nepieteicās. „Eksāmenu laiks zināms, bet nav skaidrības, kā tie notiks,” teic direktore. Arī citās jomās ar lielu slodzi e-sistēmas sākumā nestrādā. Skolā var uzķerties internets. Ko darīt, ja tas notiek eksāmena laikā? Tāpat daudz neskaidrību par pārbaudes darbiem jaunajos priekšmetos. Cerēsim, ka drīz zināsim vairāk, jo līdz eksāmeņiem tālu vairs nav.”

TRENĒTIES VAJAG

Arī Skrundas vidusskolai pirmā reize bija neveiksmīga, bet latviešu valodas eksperiments tehniski rītejis raitāk. Direktora vietiece

informācijas tehnoloģiju jomā Inguna Berga stāsta, ka dažiem skolēniem ķibeles bijušas, bet atrisinātas. „Jāmēģina pēc iespējas vairāk, lai uzkrājas pieredze. Bērni kļūst drošāki, arī pedagogi labāk pārzina norisi. Ja izlems par eksāmeņiem tiešsaistē, grūtāk būs tiem, kuri to darīs pirmoreiz.” Skundā pēc latviešu valodas pārbaudes audzēkņi izteikušies, ka vieglāk rakstīt uz papīra, jo var cītīgāk domāt par pieturzīmēm. Eksaktajos priekšmetos esot citādi.

VĒL AR BAŽĀM

Līdzīgi gājis Kuldīgas Centra vidusskolā: pirmajā reizē neveiksmīgi, otrajā ar sīku aizķeršanos darbi paveikti. Taču direktore Brigita Freija ieceri par eksāmeņiem tiešsaistē vērtē ar bažām. Tam nav gatavas ne skolas, ne pati valsts pārbaudījumu informācijas sistēma. Ar laiku tas droši vien notiks, bet daudz jāstrādā, lai jau tā grūtos CE tas nesarežģītu.

Pirmklasniekus piesaka ātri

Šogad bērnu pieteikšana 1. klasē sākusies agrāk, un divās nedēļās vairāk nekā puse klašu jau piepildīta, visaktīvāk tas noticis Kuldīgā.

Kuldīgas novadā deklarētos jau piesaka no 2. janvāra līdz 1. martam. Pēc tam brīvājās vietās varēs tikt pārējie obligāto skolas vecumu sasniegušie neatkarīgi no dzīvesvietas. Ja iesniegums būs pēc 31. maija, bērnam tiks tā skola, kurā brīva vieta. Pieteikums var būt elektronisks (gan iesniegums un e-paraksts, gan ieskenēts un nosūtīts skolas e-pastā). Sazinoties ar skolu, var to nodot arī klātienē.

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā būs viena 1. klase. Direktore Valda Gaure stāsta, ka šoreiz ir mierīgāk nekā

iepriekš, kad vecāki stāvēja rindā. Ažiotāžas nav, jo var pieteikt elektroniski. Daudzi to izdarījuši janvāra sākumā, un faktiski vajadzīgais skaits jau ir. Līdz martam vēl pieteiksies skolēnu brāļi un māsas, tad tiks izvērtēti iesniegumi un paziņots vecākiem.

Kuldīgas Centra vidusskolā būs trīs klases – te var uzņemt 75 bērnus. Direktore Brigita Freija teic, ka 40 jau pieteikti. Pēdējos gados vecāki to neatliek uz pēdējo brīdi. Labākais variants ir pa 20 pirmklasniekiem, bet, ja būs vairāk, skola tam gatava. Ielgusajam ēkas remontam līdz rudenim būtu jābeidzas.

I.Zeberiņa Kuldīgas pamatskolā būs klase ar 20 bērniem, 11 jau pieteikušies, bet pēc pieprasījuma būs klases speciālajās

programmās. Direktore Guntra Buivida norāda, ka saglabājusies tradīcija iesniegumus nest personīgi, lai skolu iepazītu un pārliecinātos, ka izvēlēta atbilstoša.

Skrundas vidusskolā vecāki nestrādā. Kā skaidro direktore Agita Grāvere-Prenclava, jau vairākus gadus bērnodarza *Liepziedīņš* sešgadīgo grupa atrodas skolas telpās. Viņi jau skaitās audzēkņi, un vecākiem atliek vien uzrakstīt jaunu pieteikumu. Visticamāk, 40 bērnodarziņu piepildīs abas 1. klases, varbūt pievienosies bērni no tuvējiem pagastiem.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā viss notiekot mierīgi, bet direktore pienākumu izpildītāja Agnese Kārklīņa nevēlējas sacīt, cik bērnu pieteikti.

Šogad ziedu stāsti

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskola šim gadam izdevusi kalendāru *Ziedu stāsti*.

Tajā ir 64 bērnu darbi: dzejoļi, zīmējumi un datorgrafika, kas tapusi vizuālās mākslas un literatūras skolotāju vadībā. Mākslas skolas direktore Ina Ozola stāsta, ka kalendāri ar noteiktu tēmu, kas neatkarītojas, tiek radīti jau ilgu gadus. Pērn bija *Mana pilseta*, šogad – *Ziedu stāsti*. Gan vizuālās izteiksmes veidi, gan literārais stils mainās – arvien vairāk bērni attēlo šodien sabiedrībā notiekošo.

PASAUĻĒ

Kas tā par vietu? 2. kārtā

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Tempļu, piļu, ūdenskrātuvju un kanālu komplekss. Khmeru impērijas valdnieks 12. gadsimtā to sāka celt kā savas valsts templi un galvaspilsētu. Sākotnēji tas bija hinduisma templis, kas veltīts dievietei Višnu, bet vēlāk budistu templis. Šī vieta kļuvis par valsts simbolu, kas attēlots karogā. Tas ir lielākais templis pasaulē, iekļauts Ginesa rekordgrāmatā (platība ir ap 163 ha). Kandidēja uz titulu kā jaunais pasaules brīnums, tomēr netika par tādu atzīts.

Atbildi gaidām līdz 19. janvāra 11.00 e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

1. kārtas atbilde: Peito ezers, Banfas nacionālais parks, Kanāda.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Taiga Putniņa, Vineta Kondraņicka, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Inese Midrijāne, Ingars Neimanis.

Konkursu atbalsta veikals Cikāde.

ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no Kurzemnieka numuriem un līdz 19. janvāra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Kā sauc festivālu, kas paredzēts Kurzemes mūzikas skolu audzēkņiem un kas Kuldīgā notiks martā?

Atbilde: Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas reģistratore Sarmīte Citskovska medicinā nostrādājusi 50 gadus.

Pareizi atbildējuši: Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Gunta Folkmane, Ingars Neimanis.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

KULTŪRA

Iedomu spoguļos paspoguļoties

Padures muižā sestdien pulcējās Aleksandra Čaka dzejas cienītāji, lai tās lasījumu un dziedājumu aktiera Mārtiņa Vilsona izpildījumā klausītos izrādē Čaks. Vilsons. Iedomu spoguļi.

Tā ir izrāde par mīlestību, pārdzīvojumiem tās dēļ, tajā ir daudz jūtu, ilgu, kas bieži vien ir tikai iedomu spoguļos, ne realitātē. „Mūsdienās vērtības ļoti sajukušas. Šeit bija iespēja atrasties vērtību pasaulē. Tās patiesās izjūtas, kādu ikdienā pietrūkst, ieguvu šeit kā malku svaiga ūdens,” atzina klausītāja Kristīne Lauva.

M.Vilsons atklāj: „Mani Čaks uzrunā. Es dzeju runāju tā, kā es to saprotu, kā jūtu. Varbūt kāds to neuztver tāpat kā es. Tas ir mans Čaks.” Izrāde spēlēta jau vairākkārt – Upesgrīvas mājas verandā, Rīgā, Āgenskalnā. Mārtiņa dzīvesbiedre Zane Vilsona, SIA Vilsons Production projektu vadītāja, stāsta: „Ir pagājis vairākus nekā 100 gadu pēc tā laika, kurā dzīvoja Čaks (dzimis 1901. gada 27. oktobrī – aut.). Mums ir cits komforta līmenis, cita politika, bet tās sirds lietas jau nemainās – cilvēkam vajag mīlēt. Ikdienā sevi nocietinām, ir plāni, grafiki, pienākumi utt. Bet, kad dzirdam Čaka dzeju, mums arī pašiem sirds sākas ievibrēt – sajūtam pazīstamo un atļaujam to stundu sirdij atvērties. Mēs braucam, kur aicina. Šī ir pirmā muiža, kur pabijām, bet gan jau pavisosimies vēl kādā citā. Prieks,

ka redzu daudz jauniešu, viņi apmeklēja izrādī gan Upesgrīvā, gan Āgenskalnā.”

Kristīne un Normunds Lauvas atbraukuši no Cēsīm paviesoties šaipusē, apmeklēt koncertu, pārnakšnot Padures muižā. Kristīne: „Man Čaka dzeja jau skolas laikā ļoti patika, un kur nu vēl skaistāk, kā Mārtiņš to var izpildīt! Vakars atsauc atmiņā lasīto, bet tik daudz neesmu izlasījusi, cik dzirdēju šovakar, – bija pazīstamas rindas un arī nedzirdētas. Mīlēt dzeju man iemācīja skolā – bija ļoti labas skolotājas gan latviešu, gan krievu literatūrā.” Normunds atzīstas: „Nezināju, ko gribu no pasākuma sagaidīt, – vienkārši ļāvos. Un tas, kas šeit radās, ievilka, aiznesa Čaka laikā. Tāds ceļojums laikā un izjūtās.”

Anita Liepa Padures muižā ieradusies tāpēc, lai satiktu seno paziņu M.Vilsonu, pakavētos kopīgās atmiņās un noskatītos iestudējumu: „Esmu no Liepājas – tā ir teātra pilsēta, un tur cilvēki dzeju mīl un klausās.”

Par čakisku līdzdomāšanu M.Vilsons divas reizes apbalvots: 2021. gadā pasniegta A.Čaka balva par spilgtu un ilggadēju devumu viņa dzejas uzvedumu veidošanā un daiļrades vērtību aplie-

cinājumu izrādē Čaks lauku mierā Vilsona verandā (izbraukumos – Čaks. Vilsons. Iedomu spoguļi), un 2014. gadā par daiļrades popularizēšanu piešķirta dzejnieka piemiņas nozīmīte. Šī izrāde iekļauta Latvijas pasākumu programmā Skolas soma.

Tagad tapusi muzikāla dzejas izrāde Ziemeļnieks par dzejnieka Jāņa Ziemeļnieka daiļradi. Tajā piedalās trīs Vilsoni: Mārtiņš, viņa dēls Gustavs un dzeza ģitārists Svens Vilsons. Mārtiņš ieskicē: „Skanēs dzeja, Jura Kulakova un Svena Vilsona mūzika. Būs tāds īpatnējs un foršs gabals, kas aizrauj. Es vispār nemāku neko dzīvē darīt, ja tur nav vēstījuma, kas liek cilvēkiem domāt.”

Iespējams, arī Ziemeļnieku varēsīm redzēt Padures muižā, tā sola gan Vilsons Production, gan muižas īpašnieks Jānis Lazdāns. Par satikšanos J.Lazdāns stāsta: „Bīlešu servisā ieraudzīju, ka tiek piedāvāta Čaka dzejas izrāde, un iedomājos, ka tas būtu fantastisks pasākums muižā. Man Čaks patīk, pusaudžu gados biju aizrāvis, tagad drusku atlikts malā.” Muižā vēl apskatāmas Ata Jākobsona gleznas, kuras autors radījis, vasarā te dzīvojot.

Lailas Liepiņas teksts un foto

IEVĒRĪBAI! Konkurso uzvarētāji tiek noteikti reizi ceturksnī.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas novadā.

KULDĪGAS NOVADA MUZEJS

2. jautājums

Kāda muiža redzama attēlā?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz 19. janvāra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

1. jautājuma atbilde: Maras muiža.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Valdis Dadzis.

ATRODI TEIKUMU!

Meklējiet pilno teikumu Kurzemniekā un atbildes līdz 19. janvāra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

10. janvāra laikrakstā: „Portretos arvien...”

Atbilde: „Kolēģe brauca, taču saņēma aizrādījumu, ka brauc pret zīmi.”

Pareizi atbildējuši: Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Ingars Neimanis.

Veidojot izrādī, aktieris Mārtiņš Vilsons no vairākiem krājumiem izraudzījies tās Aleksandra Čaka dzejas līnijas, kas sakņojas mīlestībā: „Arī šodien tāpat kā toreiz mākoņi, uzdurti torņiem, sarkst, vēsums sēž parkos uz soliņiem, bet kāds trīs stundas kabatā meklē pēc vienīgā santīma. Un tad pamalē uzdīgst skumjas... Bet dzīve ir tikpat sarežģīta, cik īsa, lai vienkārši ļautos to izkaisīt vējā.”

Uz pasākumu Padures muižā ieraušies aktiera draugi. Pēc viņu lūguma vēl kāda dziesma tika nodziedāta pēc koncerta.

PĀRDOD

Pārdod vai maina **MĀJU** pret **LAB-IEKĀRTOTU DZĪVOKLI**, vēlams, Virkas ielā, ar piemaksu. Izskatīšu visus variantus. Tālr. 29749104.

Saulainu **DIVISTABU DZĪVOKLI** Kuldīgā, daudzstāvu mājā. Tālr. 26490804.

Jaunu **HORIZONTĀLO LENTZĀGI** 3700E un jaudīgu **HIDRAULISKO CIRVI** 1700E. Tālr. 24814532.

JAUNBŪVI Talsos (190 m²), zemi (1000 m²), telpas nav izbūvētas, cena: 50 000 EUR. Iespējama maiņa pret mežu vai zemi. Tālr. 26129919.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (355 EUR/palete), klucīšus (135 EUR/1,3 m³ maiss), mizas, skaidas, šķeldu. Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

SIA **AJG plus** pārdod sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu bērza **MALKU**. Tālr. 26383529.

Pārdod ar piegādi sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 29249578.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

Brūnas un baltas jaunvistiņas un 12 mēn. vecas **DĒJĒJVISTAS**. Bez maksas piegāde, pērkot 10 gab. un vairāk. Tālr. 24976880.

SIA **Goldingen Berry** (40203433387), licences nr. ZK006826, pārdod **SVAIGAS ZIVIS**. Reņģes, salakas ar piegādi Kuldīgas novadā. PVD 090071. Tālr. 26284210.

GRAUDUS. Tālr. 29254530.

W SVEASKOG
BEZ MAKSAS attīra no krūmiem laukus un citas aizaugušas platības.
PĒRK zarus, cirsma atlikumus, šķeldojamo materiālu.
☎ 25 622 293

ATJAUNO VANNU EMALJU.
Tālr. 20605520.

PĒRK

Vietējais uzņēmums pērk **LIELAS MEŽA PLATĪBAS**: izcirtumus, jaunaudzes un briestaudzes. Augstākās cenas! Tālr. 25731315.

Meža, lauksaimniecības **ZEMI**. Tālr. 29386009.

Izcirstus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), cirsma, lauksaimniecības zemi. Tālr. 28282021.

AUGOŠUS KOKUS MEŽĀ, paši zāģējam, izvedam. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20219102.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Z/š **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

Dažādas **AUTOMAŠĪNAS**. Tālr. 24427807.

Autokapsēta pērk un noraksta **NO LIETOTAS AUTOMAŠĪNAS** līdz 3,5 tonnām. Samaksa tūlītēja. Tālr. 27347347.

DAŽĀDI

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsma dokumentācijas sagatavošanu, tīrāuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

LEDUSSKAPJU, veļasmašīnu remonts izbraukumā. Tālr. 27501427.

VAJADŽĪGI

SIA **Firewood Processing** (41203052148) piedāvā patstāvīgu darbu **AUTOVADĪTĀJAM** CE kategorijā, darbs ar paneļu pārvaldīšanu. Alga: 1200-1500 EUR. Tālr. 26018173.

PAZUDIS

Īvandes pagastā pazudis medību **SUNS** Marko, balts ar melnu. Ja maniņš, lūgums zvanīt pa tālr. 25416963.

Pirmdien, 23. janvārī, Mārtiņzālē no 9.00 līdz 13.00 notiks

DONORU DIENA.

Līdzīgi ņemt pasi, donora apliecību un savu bankas konta numuru. Laipni lūdzam! Tālr. 26045551.

PATEICĪBA

Sakām lielu paldies Kuldīgas apbedīšanas birojam par pakalpojumiem, pavadītājam Dainai par skaistajiem vārdiem, Snēpeles pagasta pārvaldei par atbalstu, pavārites Agitas komandai par garšīgo bērnu mielastu, Kuldīgas novada pašvaldībai, Kuldīgas novada sporta skolai, SIA **Kuldīgas komunālie pakalpojumi**, Kurzemes rajona tiesai, Līvānu sporta klubam, mūsu kluba **Taka** biedriem par dāvētajiem atvadu vainagiem, cīņu biedriem orientieristiem, radiem, draugiem un kaimiņiem par ziediem un jaukajiem atmiņu mirkliem un visiem pārējiem, kuri nevarēja ierasties, bet domās bija kopā ar mums un sniedza atbalstu šajās skumjajās dienās, pavadot pēdējā gaitā mūsu Jāni Turku.

Ģimene

LĪDZJŪTĪBAS

*Lūgšim Tavai dvēselītei
Debesceļā mieru gūt,
Lai ar Tevi zvaigznes starā
Varam domās kopā būt.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību Raitim Brikmanim, mammu mūžībā pavadot.

SIA **Kuldīgas siltumtīkli** kolektīvs

*Pierimst soļi, klusē domas,
Neskan mīļā mātes bals,
Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgi vēl pēc tevis sauks.*

/E.Zālīte./

Skumju brīdī esam kopā ar Andri Ābolu, māmiņu mūžībā aizvadot.

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma saime

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Daigai Žentiņai, no tuva cilvēka atvadoties.

Almāles 7. mājas iedzīvotāji

*Dievs nav mirušo, bet dzīvo Dievs,
Jo Viņa priekšā visi ir dzīvi.*

/Lk. 20:38/

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dzintriņai Alkšņazarai, dēlu GATI pārāgrī zaudējot. Dalām bēdu smagumu ar tuviniekiem un draugiem.

Kuldīgas Sv. Annas baznīcas draudze un mācītājs

*Velti, ziemeli, negants pūt!
Smilgas stobrā šūpojas mana bēda,
Dzimtenes zemē paliek manas pēdas.*

/A.Krūklis./

Skumju brīdī esam kopā ar tuviniekiem, GATI ALKŠŅAZARU mūžībā pavadot. Izsakām visdziļāko līdzjūtību Inārai Alkšņazarai.

Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljons

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Inārai Alkšņazarai, vīru mūžībā pavadot.

Zemessardzes 45. KNB štāba un apgādes rotas personāls

*No atmiņām paliek tik starojums maigs
Tā kā liedagā saulrieta pēdas,
Turp, kur Tu aiziesi, apstāsies laiks,
Norims sāpes, rūpes un bēdas.*

/B.Martuževa./

Skumjās paziņojam, ka mūžībā aizgājusi mūsu māsa, svaine, krustmāte, tante

DAINA EMĪLIJA GRIEZĪTE.

Atvadīšanās trešdien, 18. janvārī, 13.00 no Aizputes ielas kapliņas, un zemes klēpī guldīsim Snēpeles Centra kapos.

Tuvinieki

Viss par reklāmu **Kurzemniekā!**

Tālr. 63324881,

e-pasts:sludinajumi@kurzemnieks.lv.

IESPĒJA

Skolēni pārdos pašu radīto

Kuldīgas veikalā **Rimi** 19. janvārī no 12.00 līdz 16.00 notiks skolēnu mācību uzņēmumu tirdziņš **Cīts bazārs**, ko rīko organizācija **Junior Achievement Latvia**.

Varēs apskatīt un iegādāties jauno uzņēmēju ražojumus, ko vērtēs žūrija, tai skaitā uzņēmēji, novada domes, **Swedbank** pārstāvji un citas ekonomikā un uzņēmējdarbībā pazīstamas personības. Pretendenti varēs iegūt dažādas balvas. Skolēni aicināti pieteikties līdz 16. janvāra 12.00, aizpildot anketu. Mācību uzņēmumi audzēkņiem atfista uzņēmēju prasmes.

Amanda Gustovska

KULDĪGAS NOVADA PAŠVALDĪBA

(90000035590)

izsludina atklātu konkursu uz vakanto

Padures pagasta pārvaldes vadītāja amatu.

Prasības:

- 1) valsts valodas zināšanas;
- 2) augstākā izglītība, vai pretendents šobrīd studē kādā no augstākās izglītības iestādēm;
- 3) vēlama izglītība inženierzinātņu, tehniskās jomās un/vai vadības zinātnēs;
- 4) pieredze vadošā darbā;
- 5) pieredze budžeta plānošanā un izlietojuma kontrolē;
- 6) prasmes strādāt ar informācijas un komunikācijas tehnoloģijām;
- 7) labas komunikācijas prasmes un spēja pamatot savu viedokli;
- 8) zināšanas normatīvo aktu piemērošanā;
- 9) B kategorijas vadītāja apliecība.

Konkursa pretendentiem jāiesniedz:

- 1) motivācijas vēstule;
- 2) īss dzīves un darba gaitu pārstāsts (CV);
- 3) izglītību un kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu kopijas;
- 4) Padures pagasta attīstības stratēģija nākamajiem četriem gadiem (ne vairāk kā divas A4 formāta lapas);
- 5) rekomendācijas un ieteikuma vēstules (vēlamas);
- 6) pretendents **var iesniegt** amata pienākumu izpildei atbilstošu papildu apmācību apliecinājošu dokumentu kopijas.

Atalgojums: no 1250,00 eiro līdz 1500,00 eiro pirms nodokļu nomaksas.

Pieteikšanās termiņš: **līdz 2023. gada 27. janvāra plkst. 16.00.** Dokumentus lūdzam iesniegt Kuldīgas novada pašvaldības apmeklētāju pieņemšanas un informēšanas centrā (Baznīcas ielā 1, Kuldīgā) vai elektroniskā veidā e-pastā dome@kuldiga.lv līdz 2023. gada 27. janvāra plkst. 16.00. Informācija pa tālr. 63320216.

**Kuldīgas
KATRĪNAS KAUSS '23**
21. janvārī Kuldīgas
vieglatlētikas manēža

PROGRAMMA

17:50	Atklāšanas ceremonija Katrīnas kauss 2023 StigaRM bērnu skrējiens
18:05	400m vīrieši
18:25	tāllēkšana vīrieši
18:30	400m sievietes
19:00	1500m vīrieši
19:20	800m sievietes
19:30	kārtslēkšana sievietes un vīrieši
19:50	60m barjerskrējiens sievietes
20:05	60m barjerskrējiens vīrieši
20:15	tāllēkšana sievietes
20:25	60m sievietes
20:40	60m vīrieši
21:05	60m barjerskrējiens FINĀLS sievietes
21:15	60m barjerskrējiens FINĀLS vīrieši
21:22	60m FINĀLS sievietes
21:27	60m B FINĀLS vīrieši
21:30	60m A FINĀLS vīrieši

Mūs atbalsta: STIGA RM, SPORTLAND, Nike, SIMRA, KORP, STV, AgroTEHNIKA, Vēvers, Virkas Muiza, BBC Invest, Kurzemnieks

Kā valsts pārvaldi ietekmēt?

Pieteikties:
www.pareiziekursi.lv

Valsts kanceleja (VK) aicina pieteikties *Pareizajiem kursiem*, kas tiešsaistē notiks līdz 31. janvārim. Kaut arī daudzi uzskata, ka procesus valsts pārvaldē ietekmēt nevar, ir gluži pretēji – iedzīvotāju iesaiste ir svarīga ne tikai pašvaldības, bet arī nacionāla mēroga lēmumos.

Tās būs desmit interaktīvas bezmaksas nodarbības tiešsaistē (50 min.) par to, kā iesaistīties valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanā, stāsta VK komunikācijas departamenta vadītāja vietniece Zane Berķe. Katrs var izvēlēties tēmu, vai tā ir vides aizsardzība, ekonomika, izglītība, tieslietas, satiksme, veselība, kultūra vai cita.

Konsultante sabiedrības līdzdalības jautājumos Zane Legzdiņa-Joja skaidro: „Eiobarometra 2021. gada rudens dati liecina – tikai 23% iedzīvotāju Latvijā tic, ka ar savu balsi savā valstī var kaut ko mainīt. Lai palīdzētu iepazīt līdzdalības iespējas, organizējam nodarbības, kurās gūt pirmo iespaidu, kā lēmumus ietekmēt.” Varēs iepazīt

piemērus, kā iesaistīties, un uzzināt par līdzdalību konkrētās nozarēs. Nodarbības vadīs komunikācijas eksperte Jana Bunkus. Katrā viesosies arī viedokļu līderis: Gustavs Terzens, Māra Sleja, Inga Akmentiņa-Smildziņa, Pauls Timrots, Tomass Pildegovičs, Jānis Kronis, Kasparis Zālītis, Marita Lūse u.c.

Tomass Pildegovičs, NATO Stratēģiskās komunikācijas izcilības centra vecākais eksperts, secina: „Aizvadītais gads ir izgaismojis to, ka drošība nav pašsaprotama un brīvība nav par brīvu. Mūsu kaimiņi agresori – Krievija un Baltkrievija – izmanto hibridkara instrumentus, lai mūsu politiskos procesus korumpētu, diskusijas polarizētu un uzticēšanos valsts iestādēm grautu. Taču jāsaprot, ka atbildība par noturību pret dažādiem draudiem negulst tikai uz valstsvīru pleciem, – izšķiroša loma būs iedzīvotāju gatavībai un spējai iesaistīties valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanā.”

Jana Sūruma

MEKLĒ MĀJAS

Kaķīši – lielāki un mazāki

Kuldīgas patversmē *Mīļās ķepiņas* (Vakara ielā 5) atrodas dažāda vecuma kaķīši.

Māsiņa un brālītis – divus trīs mēnešus veci, melnbaltu, īsspalvainu kažociņu, priecīgi un dauzonīgi – uz jaunajām mājām dosies attārpoti, atblusoti un potēti.

Kaķenīte patversmē nonākusi no ielas – dzīvojusies pie veikala Elvi. Ļoti mīļa, no cilvēkiem nebaidās, glaužas gar rokām, ir kustīga un ziņkārīga. Savā pagārajā mūžā (aptuveni astoņos gados) droši vien pieredzējusi daudz un būtu pelnījusi nonākt tādās mājās, kur to mīlēs un par to rūpēsies. Ir sterilizēta.

Par apskates laiku un adopciju jāvienojas iepriekš pa tālr. 26336191.

Lailas Liepiņas teksts un foto

IZSTĀDE

Radošums četrās paaudzēs

Dairas Ābolas darbs.

Evas Behmanes darbs.

Rudbāržu bibliotēkā līdz 24. februārim apskatāma gleznu izstāde, kuras autore – Daira Ābola, Ilze Ābola, Eva Behmane un Emilia Behmane – pārstāv vienas dzimtas četras paaudzes.

„Mums visām patīk darboties radoši,” saka skrudzeniece Eva. Viņas vecmāmiņa Daira ir šīs līnijas aizsācēja. Viņa darba mūža lielāko daļu strādājusi skolā Saldus novada Pampājos, kur mācījusi vizuālo mākslu un krievu valodu. Neilgi strādājusi par skolotāju Nīkrācē. D.Ābola ir viena no J.Rozentāla Saldus mākslinieku grupas dalībniecēm.

Savukārt Eva Behmane un viņas mamma Ilze Ābola apmeklējušas Skrudandas mākslas studiju, bet Evas meita Emilia – mākslas skolu. Viņai mācības vēlāk gan nācies pārtraukt, jo nav bijis iespējams apvienot ar mūzikas skolu. Izstādē katra autore piedāvā apskatīt tos savus darbus, kuri pašām patīk vislabāk, stāsta E.Behmane.

Šī nav pirmā viņu četru izstāde – agrāk tāda bijusi arī Saldus bibliotēkā. Un gan jau būs vēl, jo radošām izpausmēm noteikti būs turpinājums.

Līga Gabrāne
Rudbāržu bibliotēkas arhīva foto